

COMUNA GORGOTA, JUDEȚUL PRAHOVA

PROIECT DE AMENAJAMENT PASTORAL

2018

COMUNA GORGOTA, JUDEȚUL PRAHOVA

COLECTIV DE ELABORARE A LUCRĂRII:

PRIMĂRIA COMUNEI GORGOTA

Primar: DUMITRU IONUȚ NICOLAE

Agent agricol: TATOMIR MIHAELA

OFICIUL DE STUDII PEDOLOGICE ȘI AGROCHIMICE PRAHOVA

Ing. MARIAN MARCU

Exp. Ped. BUCUR TUDOR

DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ JUDEȚEANĂ PRAHOVA

Ing. DRUGEA DANIELA

Ing. GHIȚĂ DANIEL IONUȚ

Dr. ing. GUȚU ROBERT FLORIAN

Ing. GRIGORE ALINA IOANA

Ing. ZMĂU NELU

CUPRINS

1.Situația teritorial-administrativă.....	1
1.1.Amplasarea teritorială a localității.....	1
1.2.Denumirea deținătorului legal.....	2
1.3.Documentele care atestă dreptul de proprietate sau deținere legală.....	2
1.4.Gospodărirea anterioară a pajiștilor din amenajament.....	2
2.Organizarea teritoriului.....	4
2.1.Denumirea trupurilor de pajiște care fac obiectul acestui studiu.....	4
2.2.Amplasarea teritorială a trupurilor de pajiște.Vecinii și hotarele pajiștii.....	4
2.3.Constituirea și materializarea parcelarului și subparcelarului descriptiv.....	5
2.4.Baza cartografică utilizată.....	5
2.4.1.Evidența planurilor pe trupuri de pajiște.....	5
2.4.2.Ridicări în plan.....	6
2.5.Suprafața pajiștilor.Determinarea suprafețelor.....	6
2.5.1.Suprafața pajiștii pe categorii de folosință.....	6
2.5.2.Organizarea administrativă.....	6
2.6.Enclave.....	6
3.Caracteristici geografice și climatice.....	7
3.1.Indicarea zonei geografice și caracteristicile reliefului.....	7
3.2.Altitudine, expoziție, pantă.....	7
3.3.Caracteristici pedologice și geologice.....	9
3.4.Rețeaua hidrografică.....	11
3.5.Date climatice.....	11
3.5.1.Regimul termic.....	11
3.5.2.Regimul pluviometric.....	11
3.5.3.Regimul eolian.....	11
4.Vegetația.....	12
4.1.Date fitoclimatice.....	12
4.2.Descrierea tipurilor de stațiune.....	13
4.3.Tipuri de pajiști.....	53

4.4.Descrierea vegetației lemnoase.....	55
5.Cadrul de amenajare.....	55
5.1.Procedee de culegere a datelor din teren.....	55
5.2.Obiective social-economice și ecologice.....	84
5.3.Stabilirea categoriilor de folosință a pajiștilor.....	85
5.4.Fundamentarea amenajamentului pastoral.....	85
5.4.1.Durata sezonului de pășunat.....	85
5.4.2.Numărul ciclurilor de pășunat.....	86
5.4.3.Fânețele.....	89
5.4.4.Capacitatea de pășunat.....	89
6.Organizarea, îmbunătățirea, dotarea și folosirea pajiștilor.....	92
6.1.Lucrări de repunere în valoare a suprafețelor de pajiști.....	92
6.2.Amestecuri de ierburi recomandate pentru reînsămânțarea sau supraînsămânțarea pajiștilor.....	124
6.3.Capacitatea de pășunat.....	127
6.4.Organizarea pășunatului pentru diferitele specii de animale.....	128
6.5.Căi de acces.....	132
6.6.Construcții zoopastorale și surse de apă.....	132
7.Descriere parcelară.....	135
8.Descrierea vegetației forestiere	151
9.Diverse.....	151
9.1.Data intrării în vigoare a amenajamentului, durata acestuia.....	151
9.2.Colectivul de elaborare a prezentei lucrări	151
9.3.Hărțile ce se atașează amenajamentului.....	151
9.4.Evidența lucrărilor executate anual pe fiecare parcelă.....	151
9.5.Bibliografie.....	153

**AMENAJAMENT PASTORAL
PENTRU PAJIȘTILE DIN
COMUNA GORGOTA**

1. Situația teritorial-administrativă.

1.1. Amplasarea teritorială a localității.

Euroregiunea Sud-Muntenia, județul Prahova, comuna Gorgota, cu satele:
Gorgota, Potigrafu, Poienarii Apostoli, Fînari, Crivina.

Comuna Gorgota este situată în partea de sud a județului, la circa 15 km față de
Municipiul Ploiești, în vecinătate cu următoarele comune:

- la N – comuna Puchenii Mari
- la E – comuna Balta Doamnei
- la S – Județul Ilfov
- la V - comuna Tinosu, comuna Poienarii Burchii

AMPLASARE COMUNA GORGOTA

1.2. Denumirea deținătorului legal.

Unitatea Administrativ – Teritorială Gorgota, prin Consiliul Local al comunei Gorgota cu sediul în satul Gorgota, numărul 70, județul Prahova.

1.3. Documente care atestă dreptul de proprietate sau deținere legală. Istoricul proprietății.

Prin HCJ a fost validată Anexa 16 de reconstituire a pășunilor și islazurilor. Ulterior în urma inventarierii tuturor parcelelor de pășuni și islazuri aferente comunei s-a ajuns la suprafața de 84.505 ha.

Tabelul 1.1

Nr.	Teritoriu administrativ	Trupul de pajiște	Bazin hidrografic	Observații
1	Comuna Gorgota	Sat Gorgota	Prahova	-
2	Comuna Gorgota	Sat Potigraful	Prahova	-
3	Comuna Gorgota	Sat Finari	Prahova	-
4	Comuna Gorgota	Sat Poienarii Apostoli	Prahova	-
5	Comuna Gorgota	Sat Crivina	Prahova	-

Tabelul 1.2

Nr. crt.	Suprafață totală pajiști UAT (ha)	Trupul de pajiște	Suprafața (ha)	Declarată APIA (ha)	Nedeclarată la APIA (ha)
1	Total Crivina	T5	31,3950	-	31,3950
2	Total Potigraful	T9, T 46, T48, T49, T50	53,11	-	53,11
	TOTAL GENERAL		84,505	-	84,505

1.4. Gospodărirea anterioară a pajiștilor din amenajament.

Pășunile permanente de pe raza comunei Gorgota, administrate de Consiliul Local, au fost exploatate până în prezent de crescătorii de animale ai comunei, fără să fie întocmite amenajamente pastorale.

Mentionăm faptul că încă din anii '90 până în anul 2009, se cunoaște faptul că Primăria comunei Gorgota, prin intermediul Consiliului Local a făcut lucrări de fertilizare chimică cu

azot în cantitate de 150 kg/ha. De asemenea în acea perioada s-au făcut următoarele lucrări fără de care pășunile se degradau sau se distrugau:

- curățirea vegetației nedorite, lucrare făcută cu deținătorii de animale cât și cu sprijinul beneficiarilor Legii 416/2004, legea veniului minim garantat.
- lucrări de fertilizare cu azot
- lucrări de cosire în lunile iulie – august (perioada de îmbătrânire sau uscarea a vegetației), prin care se urmărea regenerarea masei vegetale

Modul de folosire al pajiștii a fost cel în regim de pășune.

Starea generală actuală a pajiștilor:

- majoritatea pajiștilor se găsesc în stare satisfăcătoare, dar acestea necesită lucrări de ameliorare a compoziției covorului vegetal.

Producția medie de iarbă a pajiștilor, determinată pe baza datelor din ultimii 5 ani, se va prezenta în tabelul (1.3.)

Tabelul 1.3

Nr. Crt	Specificare	Anul 1 2010	Anul 2 2011	Anul 3 2012	Anul 4 2013	Anul 5 2014	Media
A.	Trupul de pajiște	POTIGRAFU		T 9, T46, T48, T49, T50			
1.	Suprafața (ha)	53,11	53,11	53,11	53,11	53,11	53,11
2.	Producția medie (to/ha/an)	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0
3.	Producția totală (to)	265,55	265,55	265,55	265,55	265,55	265,55
B.	Trupul de pajiște	CRIVINA		T 5			
1.	Suprafața (ha)	31,395	31,395	31,395	31,395	31,395	31,395
2.	Producția medie (to/ha/an)	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0
3.	Producția totală (to)	156,975	156,975	156,975	156,975	156,975	156,975

2. Organizarea teritoriului.

2.1. Denumirea trupurilor de pajiște care fac obiectul acestui studiu.

Trupurile de pajiște ce urmează a fi amenajate:

Tabelul 2.1

Trupul de pajiște		Pareele descriptive componente	Suprafața (ha)
Nr.	Denumire		
1	POTIGRAFU	Ps 178, Ps 479, Ps 491, Ps 488, Ps 519, Ps 523, Ps 526, Ps 565/1, Ps 532.	53,11
2	CRIVINA	Ps 57.	31,395

2.2. Amplasarea teritorială a trupurilor de pajiște. Vecinii și hotarele pajiștii.

Anexam planurile de amplasament și delimitare a trupurilor de pajiște și detaliem.

Vecinătățile și limitele fiecărui corp de pajiște se vor prezenta sub formă de tabel, pe trupuri de pajiște, care fac parte din UAT, conform tabelului 2.2.

Tabelul 2.2

Localitate (sat)	Trup de pajiște	Parcela descriptivă	Vecinătăți la:			
			N	E	S	V
	Nr.Tarla	Nr.Parcelă				
POTIGRAFU	9	P178	P HB 184	P HB 184	Drum	Drum
	46	P 479	Canal	P TT 477	P TF 477	P Nms 478
	50	P 526	Raul Prahova	Raul Prahova	Drum, PA 528	Drum
	49	P 519	Ps 523	Drum	P TF 518	P A 520
	48	491	P TF 489	Drum	Drum	P PS 488
	50	565/1	Drum	Drum	Pd 565	Drum
	50	532	Râul Prahova	Râul Prahova	Drum, PA 528	Drum
	49	523	Raul Prahova	Drum	P PS513	P A 520
	48	488	Râul Prahova	PA 492	P HS 490	Drum
CRIVINA	5	P 57	Prop. Loc sat Crivina	Drum	Iazul Morii	Prop. Loc sat Crivina

2.3. Constituirea și materializarea parcelarului și subparcelarului descriptiv.

Tabelul 2.3

Trup de pajiște		Limite de marcare
Nr.	Denumire	
0	1	2
1.	T 9 P 178	Hb 184, HB 184 ,Drum, Drum
2.	T 50 P 526	PT F 174, P PDR 175, A 177, Drum
3.	T 47 A 485/1	Drum, P A 485, Canal, Drum
4.	T 50 P 565/1	Drum, Drum, PPD 565, Drum
5.	T 50 P 532	Râul Prahova, Râul Prahova, P PS 526, Drum
6.	T 48 P 491	P TF 489, Drum, Drum, Pps 488
7.	T 48 P 488	Râul Prahova, PA 492, HS 490, Drum
8.	T 49 P 519	PS 523, Drum, P TF 518, PA 520
9.	T 49 P 523	Râul Prahova, Drum, P PS 519, PA 520
10.	T 5 P 57	Prop. Loc sat Crivina, Drum, Iazul Morii, Prop. Loc sat Crivina

2.4. Baza cartografică utilizată.

2.4.1. Evidența planurilor pe trupuri de pajiște.

Pentru identificarea și realizarea cartografică a pășunilor s-au folosit următoarele:

Tabelul 2.4

Nr. crt.	Indicativ plan	Trupul de pajiște Denumire	Suprafața (ha)	Total (ha)
0	1	2	3	4
1	Plan cadastral scara 1:5000	POTIGRAFU	53,11	53,11
2	Plan cadastral scara 1:5000	CRIVINA	31,3950	31,3950
TOTAL			84,505	

2.4.2. Ridicări în plan.

Am anexat hărțile și planurile de amplasament și delimitare cu reprezentarea grafică a trupurilor de pajiști.

2.5. Suprafața pajiștilor. Determinarea suprafețelor.

Suprafețele au fost determinate pe baza hărților cadastrale existente la Primărie, a anexelor Legii fondului funciar din care a rezultat o suprafață de 205,6568 ha de pășune comunală, din care **195,9084** ha se află în administrarea UAT GORGOTA.

2.5.1. Suprafața pajiștii pe categorii de folosințe.

Structura pajiștilor pe categoriile de folosință.

Tabelul 2.5

Pășuni (ha)	Fânețe (ha)	Valorificare mixtă (pășune, fâneață) (ha)	Fără scopuri productive (ha)	Total suprafață (ha)	Din care la consiliul local
84,505				84,505	

2.5.2. Organizarea administrativă.

Suprafețele ce fac obiectul prezentei lucrări au fost și sunt folosite de crescătorii de animale din localitate.

2.6. Enclave.

Tabelul 2.6

Nr. crt.	Trup de pajiște	Parcela	Suprafața (ha)	Deținătorul	Observații
1.	2	3	4	5	6
2.	36	P386/1	2,5100	Comuna Gorgota	Statie apa
3.	36	P 386/2	11,6100	Comuna Gorgota	Statie apa
4.	6	P 84	2,7500	Comuna Gorgota	Balastiera TCS
5.	50	P 531	2,5400	Comuna Gorgota	Exploatare pamant sobe

3. Caracteristici geografice și climatice.

3.1. Indicarea zonei geografice și caracteristicile reliefului.

În ceea ce privește localizarea geografică teritoriul comunei GORGOTA este situat la o distanță de 22 km sud de municipiul Ploiești.

Se învecinează cu următoarele teritorii comunale:

- la nord - teritoriul comunal TINOSU-PUCHENII MARI
- la vest - teritoriul comunal POIENARII BURCHII - TINOSU
- la sud - teritoriul comunal CIOLPANI
- la est - teritoriile comunale BALTA DOAMNEI

3.2. Altitudine, expoziție, pantă.

În tabelul 3.1 sunt prezentate altitudinile minime și maxime, expozițiile, panta medie pe trupuri de pajiști și parcele descriptive.

- Tabelul 3.1. (Altitudinea minima/maxima, expoziție, panta medie. Date medii și predominante)

Nr. crt.	Trup de pajiște (tarla)	Nr.Parcelă /US	Altitudine Stereo70 (m)		Expoziție punct cardinal	Pantă medie (%)
			minima	maxima		
1	2	3	4	5	6	7
1	35,39,46,49	2	105	110	0	1
2	43	3	107	110	5	17
3	12,13,14,15,16,17,18	9	102	110	0	1
4	29,28,50	11	95	107	5	22
5	50,6	13	97	107	0	1
6	49,50	14	94	93	0	1
7	29,47,49,50	15	95	100	0	1
8	28,29,19,16	16	100	111	0	1
9	4	17	106	107	0	1
10	5,6	19	107	110	0	1
11	6,3	20	106	107	0	1
12	18	23	105	106	0	1

În tabelul 3.2. sunt determinate suprafețele și parcelele tipurilor de sol, corelate cu parcelele descriptive.

Nr. crt.	Parcela descriptiva		Tip de sol/Subtip (varietate)/succesiune de orizonturi	Tip de statiune	Suprafata	
	Tarla	Parcela			Ha	%
1	2	3	4	5	6	7
1	35,39,46,49		2	Silvostepa	15	6,38
2	43		3	Silvostepa - subzona padurilor de stejar	2	0,85
3	12,13,14,15,16,17,18		9	Silvostepa - subzona padurilor de stejar	27	11,5
4	29,28,50		11	Silvostepa - subzona padurilor de stejar	22	9,36
5	50,6		13	Silvostepa - subzona padurilor de stejar	26	11,1
6	49,50		14	Silvostepa - subzona padurilor de stejar	24	10,2
7	29,47,49,50		15	Silvostepa - subzona padurilor de stejar	32	13,6
8	28,29,19,16		16	Silvostepa - subzona padurilor de stejar	38	16,2
9	4		17	Silvostepa - subzona padurilor de stejar	22	9,36
10	5,6		19	Silvostepa - subzona padurilor de stejar	8	3,4
11	6,3		20	Silvostepa -	17	7,2

				subzona padurilor de stejar		
12	18		23	Silvostepa - subzona padurilor de stejar	2	0,85
Total					235	100,00

3.3. Caracteristici pedologice si geologice.

Din punct de vedere geomorfologic, teritoriul comunal Gorgota se încadrează în marea unitate de relief a Câmpiei Române, mai precis în interfluviul dintre râurile Ialomita si Prahova subunitatea câmpiei de subsidentă cunoscută sub denumirea de Câmpia Gherghitei, cu altitudinea ce variază între 75 – 95 m.

Suprafata este în general plană prezentând frecvent crovuri si microdepresiuni.

Local se delimitează două unități geomorfologice:

- Câmpia înaltă - situată în partea de nord a teritoriului
- Lunca râului Ialomita care include zona din sudul teritoriului – care este subdivizată în lunca înaltă si lunca joasă în general inundabilă.

C1 – REPARTITIA TERITORIALA (GEOGRAFICA) A SOLURILOR IN RAPORT CU CONDITIILE NATURALE

Din punct de vedere geologic materialele care constituie rocile parentale sunt de vârstă quaternară.

Rocile parentale frecvent întâlnite sunt alcătuite din luturi loessoide remaniate pe care s-au format si evoluat solurile zonale.

În zona de luncă rocile parentale sunt constituite din depozite fluviatile de diferite alcătuirii granulometrice, nisipuri, luturi, luturi argiloase.

C2. LISTA SOLURILOR

Ordonarea s-a făcut in conformitate cu SRTS 2012, fiind identificate un numar de 9.unitati de sol, respectiv unitati elementare de teren omogene sub aspectul tuturor insusirilor specifice denumite T.E.O. (teritoriu ecologic omogen).

LEGENDA SOLURILOR

Nr. crt.	Nr. US	Denumirea unităților de sol (tipul de sol, subtipul, varietatea, specia, familia, varianta)
1	2	3
		TC
1	2	Preluvosol roscat LA/LA pe luturi loessoide
2	3	Preluvosol roscat LA/LA pe luturi loessoide, slab erodat
3	9	Aluviosol calcaric gleic proxicalcaric foarte puternic gleizat LA/LA pe luturi loessoide
4	11	Regosol calcaric proxicalcaric LA/LA pe luturi argiloase moderat erodat
5	13	Aluviosol calcaric gleic entic proxicalcaric moderat gleizat NL/NL pe pietrisuri fluviatile
6	14	Aluviosol calcaric gleic entic proxicalcaric moderat gleizat LN/NL pe depozite fluviatile.
7	15	Aluviosol calcaric proxicalcaric NL/NL pe depozite fluviatile carbonatice
8	16	Aluviosol calcaric proxicalcaric LL/LL pe depozite fluviatile carbonatice
9	17	Aluviosol calcaric proxicalcaric LA/LA pe depozite fluviatile carbonatice
10	19	Aluviosol calcaric gleic proxicalcaric slab gleizat LL/LL pe depozite fluviatile carbonatice
11	20	Aluviosol calcaric gleic proxicalcaric slab gleizat LA/LA pe depozite fluviatile carbonatice
12	23	Aluviosol calcaric gleic proxicalcaric moderat gleizat AL/AL pe depozite fluviatile carbonatice

C3. CARACTERIZAREA UNITATILOR DE SOL/TEREN

Este prevazuta in Anexa 2 – FISA SOLURILOR care include elemente de caracterizare la nivel

de subtip, varietate, familie, specie, etc., inclusiv insusirile fizico-morfologice si chimice ale unitatilor de sol.

3.4. Rețeaua hidrografică.

Din punct de vedere hidrografic, zona cercetată aparține bazinului râului Ialomitei care drenează la sud teritoriul.

Adâncimea apelor pedofreatice este foarte variată strâns legată de formele de relief.

În luncă adâncimea apei freatice variază între 1,0 – 5,0 m în timp ce câmpia înaltă depășește 10,0 m.

Drenajul intern al solurilor este în general bun cu excepția solurilor cu texturi foarte fine.

3.5. Date climatice.

3.5.1. Regimul termic.

Caracterizarea acestui factor s-a făcut pe baza datelor furnizate de statia meteorologică Ploiesti cu o temperatură medie anuală de 10,6°C cu ierni în general reci cu temperatura minimă absolută -30° C și veri călduroase cu temperaturi extreme de +39,4°C având o amplitudine a valorilor extreme de 69,4°C.

Umiditatea relativă a aerului este de 72% (media anuală) iar indicele anual este de 28,7 – caracterizând un climat de tranziție de la stepă la silvostepă.

În concluzie teritoriul se încadrează în formula climatică D.f.a.x. (Koppen) care indică un climat relativ umed cu veri călduroase și ierni aspre, specifice unei însemnate părți a Câmpiei Române.

3.5.2. Regimul pluviometric.

Precipitații medii anuale de 588 mm nerepartizate uniform în timpul anului.

3.5.3. Regimul eolian.

Regimul eolian este caracterizat de vânturile predominante din direcțiile NE, E și N.

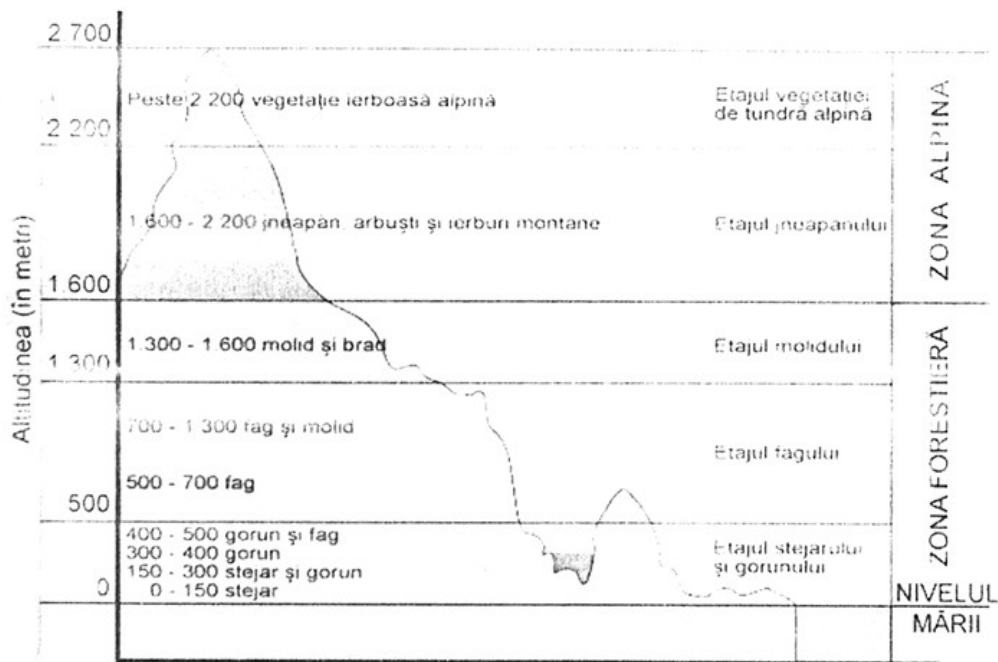
4. Vegetația.

4.1. Date fitoclimatice.

Etajele bioclimatice

Etajul bioclimatic, reprezintă un areal determinat altitudinal prin modificările produse de relief (factor orografic), sol (factor edafic) și de climă (factor climatic). La nivelul unui etaj bioclimatic predomină o anumită specie de plante sau anumite formații vegetale.

În condițiile general-climatice de la noi, odată cu creșterea altitudinii, se observă o schimbare evidentă a fitocenozelor (biocenoză formate din populații vegetale), formându-se etaje distincte, în care flora forestieră, dar și cea ierboasă, este diferențiată, așa cum se poate vedea în imaginea de mai jos (mai multe despre etajele bioclimatice).

Linii de demarcație dintre etajele de vegetație, în realitate, nu sunt continue, ci ele prezintă variații (discontinuități) determinate de factorii zonali. Astfel, există numeroase diferențieri influențate de clima locală, de expoziție, de înclinația pantelor, de particularitățile solului (pantă, textură, structură, rocă, etc.) sau de activitățile omului (impăduriri, defrișări, culturi agricole, exploatarea resurselor solului și subsolului, etc.). De asemenea, în unele zone

montane, au loc frecvente fenomene de inversiune termică, ceea ce înseamnă că în etajele mai înalte temperatura medie este mai ridicată decât la nivelele mai inferioare. Ca urmare a tuturor acestor condiții speciale, vegetația etajelor bioclimatice poate suferi modificări și în unele regiuni, chiar poate să apară o tendință de inversare a repartizării ei pe verticală.

4.2. Descrierea tipurilor de stațiune.

Zona de stepă

Zona de Stepă a României cuprinde o mare parte a Dobrogei, estul Munteniei și sud-estul Moldovei. În aceste regiuni, solurile s-au format sub vegetație ierboasă, arborii, în mod natural fiind rari sau lipsind în totalitate. Pe alocuri, apar arbuști de talie mică, adesea spinoși și cu totul izolat, în câmp, se poate întâlni câte un copac cu coroana mai bogată.

În zona de stepă, relieful este plan sau ușor înclinat, ploile sunt puține, iar căldura verii este dogoritoare. În lipsa obstacolelor naturale, vântul este intens, contribuind și mai mult la fenomenul de uscăciune. Austeritatea stepei este completată de nivelul apei freatice, care se află la mare adâncime, accesul plantelor la o astfel de sursă, fiind practic imposibilă.

Plantele care populează regiunile de stepă, numite xerofite, au cunoscut adaptări speciale, astfel încât ele au reușit să supraviețuiască, să se dezvolte și să se înmulțească, în aceste medii destul de ostile. Astfel, părțile subterane ale speciilor de stepă, prezintă o dezvoltare profundă sau posedă metode de economisire a apei, așa cum este de pildă apariția unui bulb subpământean. Frunzele și-au redus sau îngustat limbul, adesea suprafața ei devenind ceroasă sau păroasă, astfel încât, evaporația să fie cât mai mică. De asemenea, multe vegetale au dezvoltat de-a lungul evoluției lor, mijloace de apărare împotriva animalelor ierbivore, exteriorizate prin prezența unor organe spinoase.

Biotopul stepei este unul diferit de cel al pădurilor. Cad puține precipitații, nu mai mult de 400-600 mm pe an. Luminozitatea este ridicată. Temperatura medie iarna este de -10°C ... -5°C , iar vara poate ajunge până la 30 ... 35°C .

Stepele se dezvoltă pe soluri din clasa molisoluri: cernoziomuri, soluri cenușii și cafenii.

Flora

Flora este dominată de graminee și din plante cu rizomi (care se dezvoltă rapid după ce apar condiții favorabile), dar și din tufărișuri și plante spinoase. Exemple: *Avena*

sativa ovăz, *Salvia officinalis* salvie, *Obione verrucifera* colilie, *Eryngium planum* spinul vântului, etc. Arborii și arbuștii lipsese din cadrul stepelor.

Dintre plantele spontane ierboase dicotiledonate specifice zonei de stepă de la noi, amintim: ciulinul (*Carduus nutans*), pălămida (*Cirsium arvense*), holera (*Xanthium spinosum*). Alături de acestea, cresc numeroase specii de graminee, ca: obsiga (*Bromus inermis*), negara (*Stipa capillata*), colilia (*Stipa pennata*, *Stipa lessingiana*, *Stipa pulcherima*), timoflăca (*Phleum pratense*), bārboasa (*Andropogon ischaemum*), păiușul (*Festuca pseudovina*, *Festuca vaginata*, *Festuca valesiaca*), firiceaua (*Poa bulbosa*).

Arbuștii și semiarbuști care cresc în stepă, formează tufărișuri, adesea spinoase. Se întâlnesc specii ca: murul (*Rubus sp.*), migdalul pitic (*Prunus tenella*), lemnul bobului (*Cytisus nigricans*) osul iepurelui (*Ononis spinosa*), iasomia (*Jasminum fruticans*). Un arbust spinos, cu o plasticitate ecologică deosebită, întâlnit în stepă, silvostepă și în toate pădurile de foioase de la noi, urcând de la câmpie la munte, este păducelul (*Crataegus monogyna*).

Flora stepei este diversificată grație solului brun deschis și soarelui puternic. Arbuștii sunt rari dominând iarba. Primăvara, stepa, deși aparent neospitalieră, prezintă un covor multicolor. Deși pârjolită de razele fierbinți ale soarelui, în luna iunie stepa își desfășoară imensa ei trenă de flori. Numeroase neamuri de ciulini (*Cirsium*, *Carduus*) și viguroasele candelabre de lumânărică (*Verbascum*) sunt însoțite de florile alburii ale jaleșului de stepă (*Salvia aethiopsis*), de tulpinițele zvelte ale linariței (*Linaria vulgaris* și *Linaria dalmatica*) și de insulele cenușiu-argintii de pelin de stepă (*Artemisia pontica* și *Artemisia austriaca*).

Clima este austeră. Verile sunt calde și secetoase, iernile sunt friguroase. Temperatura medie anuală este cuprinsă între 10-11 °C. Amplitudinea termică anuală este în jur de 25 °C. Precipitațiile sunt reduse. Media anuală este de circa 500 mm. Precipitațiile cele mai abundente sunt primăvara și toamna (septembrie-octombrie) iar cele mai scăzute sunt vara (iulie-august) și toamna târziu spre iarnă (noiembrie-decembrie).

Răspândire : Bărăganul de est, sudul Moldovei, centrul Dobrogei.

Altitudini : 20-100 m în Bărăganul de est, 100-200 m în sudul Moldovei și în Dobrogea.

Seria *FESTUCA VALESIACA*

Tip. *Festuca valesiaca-Stipa ucrainica* – Stepă loessoidă

Stipa capillata – soluri foarte uscate

Stipa lessingiana – soluri scurte

Botriochloa ischaemum – soluri degradate

Tip. *Thymus zygioides-Agropyron brandzae* – Stepă petrofilă

Seria *BOTRIOCHLOA ISCHAEMUM*

Tip. *Poa bulbosa-Artemisia austriaca* – Pârloage și islazuri

Tip. *Botriochloa ischaemum* – Stațiuni cu soluri degradate;

Euphorbia nicaeensis – soluri afânate

Cynodon dactylon – soluri nisipoase

Festuca valesiaca – soluri degradate

Agropyron cristatum ssp. *pectinatum* – coaste erodate

Zona de silvostepă

Silvostepa este o zonă de vegetație intermediară între o stepă și o pădure de foioase. Silvostepile se găsesc mai mult în Europa de Est, la granița dintre pădurile de foioase și stepa europeană. Silvostepa ocupă o mare parte din câmpiile periferice ale Carpaților, între 50-250 m altitudine. Loessul și rocile loessoide reprezintă substratul care caracterizează majoritatea suprafeței silvostepii.

Chiar dacă astăzi majoritatea zonelor de la câmpie, precum și cele din regiunile colinare joase, prezintă preponderent o vegetație ierboasă, solurile specifice acestor areale (cu excepția zonelor de stepă) s-au format sub păduri de foioase, care ocupau întinderi imense, în urmă cu câteva secole. Astăzi, în aceste regiuni predomină terenurile agricole, ici-colo întâlnindu-se rămășițe din vechii codrii, care ne amintesc că ne aflăm în zona de silvostepă. Silvostepa la noi în țară, ocupă centrul și vestul Câmpiei Române, zona deluroasă mai înaltă din Dobrogea, Podișul Transilvaniei, regiunile de șes din Banat și Crișana, precum și majoritatea teritoriului Moldovei din stânga Siretului.

Regiunile silvostepice de la noi, fiind spații deschise relativ uscate și calde, prezintă o vegetație ierboasă asemănătoare celei întâlnite în stepă. În unele regiuni, prin creșterea temperaturilor medii, corelată cu scăderea precipitațiilor, toate diferențele dintre stepă și silvostepă s-au șters, planând aceiași primejdie: transformarea unor suprafețe mari în deșert.

Clima

Climatul este uscat, dar nu atât de secetos ca în stepă. Climatul se caracterizează printr-un regim termic mai scăzut și cu trăsături continentale mai pronunțate, în regimul pluvial se resimte influența sub-mediteraneană, prin cel de-al doilea maxim de precipitații din toamnă. Precipitații medii 470-550 (600)mm. Temperaturi medii de 9-10,0°C (10,0°C);

Flora

Vegetația lemnoasă din silvopstepă este reprezentată de păduri de stejar, adesea poienițe, cu arbori scunzi, având trunchiuri sinuoase și scheletul de ramuri foarte dezvoltat, cu mulți arbuști care alcătuiesc desigur de nepătruns. Specia edificatoare a acestor păduri este stejarul (*Quercus robur*). În Muntenia locul acestei specii europene este luat de stejarul brumăriu (*Quercus pedunculiflora*), specie balcano-anatolică, la care se poate adăuga, în unele situații, stejarul pufos (*Quercus pubescens*), cerul (*Quercus cerris*), gârniță (*Quercus frainetto*).

Pajiștile de silvopstepă sunt în mare măsură asemănătoare celor de stepă. Se pot întâlni aproape toate asociațiile menționate la stepă, mai frecventă fiind cu *Medicago* și *Festuca valesiaca*.

Răspândire : Câmpiile periferice ale Carpaților: 1. Silvostepa nordică ; 2. Silvostepa sudică .

Altitudini : 50-250 m în regiunile de câmpie .

Seria *FESTUCA VALESIACA* (estul și sudul țării)

Tip *Festuca valesiaca-Medicago jalcata* – Biotopuri xeroterme

Festuca pseudovina – soluri profunde

Stipa lessingiana – soluri scurte

Stipa tirsca – coaste semiumbrite

Euphorbia nicaeensis – soluri afânate

Stipa capillata – Stațiuni însorite

Seria *FESTUCA PSEUDOVINA* (vestul țării).

Tip. *Festuca valesiaca-Festuca rupicola* – Biotipuri xeromezofile

Tip *Festuca pseudovina-Achillea setacea* – Terenuri plane adesea cu soluri slab sărăturate

Lolium perenne – soluri eutrofe

Seria *CHRYSOPOGON GRYLLUS*

Tip. *Chrysopogon gryllus* – Biotopuri subtermofile

Seria *BOTRIOCHLOA ISCHAEMUM*

Tip. *Botriochloa ischaemum* – Stațiuni stepizate-degradate

Euphorbia nicaeensis – soluri afânate

Festuca valesiaca – soluri slab erodate

Agropyron cristatum ssp. *pectinatum* – versanți erodați

Tip. Poa bulbosa-Artemisia austriaca – Pârloage și islazuri

Caracteristicile zonelor și etajelor bioclimatice de la noi, sunt redată în detaliu, în tabelul de mai jos.

ZONA SAU ETAJUL DE VEGETAȚIE		ALTITUDINEA [m]	TEMPERATURA MEDIE ANUALĂ [°C]	PRECIPITAȚII ANUALE [mm]	PERIOADA DE VEGETAȚIE [zile]
Zona de stepă	- Dobrogea	0-100	10-12	sub 400	199-207
	- Vestul Câmpiei Române și sud-estul Moldovei	20-70	10-11	400-500	200-205
Zona de silvostepă	- Podișurile Dobrogei	80-230	10-11	400-500	190-200
	- Câmpia Română, Oltenia și sudul Moldovei	35-100	10-11	400-600	190-205
	- Jijia și Bahluiului	50-215	9-10	400-500	190-198
	- Centrul Transilvaniei	280-500	8-9	500-600	170-180
Etajul pădurilor de amestec (foioase și rășinoase)		550-1400	3-8	800-1200	95-160

Pe pajiștile naturale cresc specii de plante care fac parte din familii botanice diferite, asociate în raporturi diferite. Aceste plante se deosebesc între ele atât din punct de vedere al însușirilor biologice, al cerințelor față de factorii mediului ambiant cât și al valorii economice. În

pajiștile bine întreținute și rațional folosite, masa vegetativă este formată, îndeosebi, din specii incluse, taxonomic, în două mari familii: Gramine și Leguminoase.

Alături de aceste două familii se mai întâlnesc specii din familiile *Cyperaceae*, *Juncaceae* precum și plante aparținând altor familii botanice, grupate după valoarea lor economică în: plante consumate de animale, neconsumate, dăunătoare vegetației pajiștilor, dăunătoare produselor animaliere și plante toxice.

Cunoașterea speciilor care alcătuiesc vegetația pajiștilor este importantă, întrucât, pe de o parte, valoarea economică a unei pajiști este în strânsă legătură cu compoziția ei floristică, iar pe de altă parte, capacitatea de producție a unei pajiști și calitatea nutrețului pot fi influențate și dirijate de către om.

Graminee

Graminele reprezintă principala grupă de plante care intră în compoziția pajiștilor naturale și care pot ajunge în unele cazuri la o proporție de 80 – 90 %, în mod frecvent contribuind la o acoperire de 30-50 % din masa ierboasă a pășunilor și fânețelor naturale. Valoarea lor furajeră este, în general, bună, datorită conținutului mare de substanțe nutritive și gradului ridicat de consumabilitate. Foarte puține nu sunt consumate și numai câteva sunt toxice.

Gramineele cresc în flora spontană a fânețelor și pășunilor naturale din zonele de câmpie, deal și munte și sunt bine consumate de animale având, calități gustative și o valoare nutritivă ridicată, la acest capitol fiind întrecute doar de leguminoase. Gramineele se recoltează destul de ușor, iar în timpul procesului de colectare și păstrare nu își pierd decât într-o măsură redusă frunzele, partea cea mai valoroasă.

Valoarea economică, respectiv furajeră a gramineelor din vegetația pajiștilor permanente este dată de următoarele caracteristici:

- realizează producții mari de biomasă, mai ales în condiții ridicate de intensivizare tehnologică;
- valoarea energetică ridicată și conținutul mare de substanțe nutritive;
- grad ridicat de competitivitate față de alte specii, din alte familii botanice;
- grad ridicat de consumabilitate;
- moduri diferite de folosință pășunat, cosit sau mixt;
- ritm ridicat de creștere și refacere a masei vegetative după folosire;
- capacitate mare de lăstărare și durată lungă de viață;

- prin sistemul radicular foarte dezvoltat duce la formarea țelinei, cu rol important în protecția solului împotriva tasării, ca urmare a pășunatului și eroziunii .

Recunoașterea gramineelor din pășiți se poate face atât după caracterele organelor vegetative cât și după caracterele organelor de reproducere. Dintre organele vegetative, cele aeriene au fost mai mult studiate decât cele subterane, deși, de multe ori, tocmai acestea din urmă oferă elemente care ajută la diferențierea speciilor de graminee. Astfel de elemente sunt: prezența sau absența stolonilor și a rizomilor, culoarea și adâncimea de pătrundere a rădăcinilor.

Specii de plante intalnite in vegetatia pajistilor din UAT GORGOTA:

GRAMINEE

Botriochloa ischaemum - (bărboasă)

Agropyron repens - (pir târâtor)

Cyndon dactylon - (pir gros)

Lolium perenne - (raigras peren)

Festuca valesiaca - (păiuș stepic)

Festuca vaginata - (păiuș de nisip)

Sesleria coerulans - (coada iepurelui)

Dactylis glomerata - (golomăt)

Deschampsia caespitosa - (târsă)

Alopecurus pratensis - (coada vulpii)

Arrhenatherum elatius - (ovăscior)

Crysopogon gryllus - (sadină)

Brachypodium pinnatum - (obsigă)

Agrostis capillaris - (iarba câmpului)

Agrostis stolonifera - (moleață)

Poa nemoralis - (firuță de pădure)

Poa pratensis - (firuță)

Bromus inermis - (obsigă nearistată)

Puccinellia distans - (iarbă de sărătură)

LEGUMINOASE

Vicia cracca - (măzăriche)
Trifolium campestre - (trifoi galben)
Trifolium repens - (trifoi alb)
Trifolium pratense - (trifoi roșu)
Medicago lupulina - (trifoi mărunt)
Lotus corniculatus - (ghizdei)
Lathyrus pratensis - (lintea pratului)
Coronilla varia (coroniște)

ALTE PLANTE

Cichorium intybus - (cicoare)
Taraxacum officinale - (păpădie)
Plantago lanceolata - (pătlagina)
Onopordon acanthium - (scaiul măgăresc)
Eryngium campestre - (scaiul dracului, rostogol)
Thymus montanus - (cimbrisor)
Stellaria graminea - (rocoțea)
Poligonum aviculare - (troscotul comun)
Achillea millefolium - (coada șoricelului)
Daucus carota - (morcov sălbatic)
Convolvulus arvensis - (volbura)
Carduus acanthoides - (spini)
Xanthium sp. - (cornuți)
Linaria genistifolia - (linariță)
Hypericum perforatum - (pojarniță)
Matricaria chamomilla - (mușetel)
Alchemilla vulgaris - (crețișoară)
Stellaria graminea - (rocoțea)
Adonis vernalis - (rușcuță)

în subzona pădurilor de stejar pedunculat (*Quercus robur*) și subzona pădurilor de cer (*Quercus cerris*), gărniță (*Quercus frainetto*) și subetajul pădurilor de gorun (*Quercus petraea*).

Solurile, pe care se extind aceste pajiști sunt cernoziomurile, regosolurile, pseudorendzinele și solurile cernoziomoide.

Vegetația are în componență numeroase specii ierboase nevaloroase, dăunătoare (scaieți, pelin, etc.) și toxice (alior, coroniște, etc.) sau vegetație lemnoasă dăunătoare ca: porumbar, păducel, măceș, verigariu și altele.

Valoarea pastorală este mediocră, cu potențial de producție scăzut de numai 3-5 t/ha MV și o încărcare medie de 0,3-0,5 unități vită mare (UVM) la ha.

Pajiștile de *Festuca rupicola* (*F. sulcata*) (păiuș de silvostepă)

Răspândire și ecologie. Pajiștile de *Festuca rupicola* se întâlnesc în arealul pădurilor de stejar pedunculat, în subzona pădurilor de cer și gărniță până la cca 600 m altitudine, pe versanți slab până la moderat înclinați pe toate expozițiile la altitudini mai joase și numai însoțite la altitudini mai mari.

Solurile predominante sunt cernoziomuri cambice, soluri cenușii, brune argiloiluviale, rendzine, regosoluri, erodisoluri.

Vegetația este dominată de numeroase specii nevaloroase, dăunătoare și toxice (alior, scaieți, pelin, etc.), care diminuează mult calitatea acestor pajiști.

Valoarea pastorală și productivitatea este slabă-mijlocie, cu o producție de 3,5-6 t/ha MV și o capacitate de pășunat de 0,4-0,6 UVM/ha.

Pajiștile degradate de *Botriochloa ischaemum* (bărboasă)

Răspândire și ecologie. Pajiștile de bărboasă sunt cele mai răspândite tipuri de pajiști derivate din cele de *Festuca valesiaca* și *Festuca rupicola*, ca efect al pășunatului abuziv, nerațional și al eroziunii solului.

Botriochloa ischaemum este o specie oligotrofă, xerofită cu largă amplitudine ecologică din zona de stepă până în subetajul gorunului și chiar al fagului, în special pe coastele însoțite, moderat până la foarte puternic înclinate, cu grade diferite de eroziune ale solului.

Solurile dominante sunt regosolurile, solurile brune argiloiluviale, brune luvice și luvisoluri albice.

Vegetația acestui tip de pajiște derivată este frecvent invadată de buruieni, specii dăunătoare și toxice (alior, lumânărică, scaieți, pelin, pojarniță, etc.).

Valoarea pastorală și productivitatea este foarte slabă, cu producții de 1.5-5 t/ha MV, în funcție de intensitatea degradării, cu o capacitate de pășunat în jur de 0.3-0.4 UVM/ha.

TIPURI DE PAJIȘTI

Nr.crt	PARCELA DESCRIPTIVA	TIPUL DE PAJIȘTE	SUPRAFATA	
			HA	%
1.	CRIVINA T 5 Ps 57	Pajiștile de <i>Festuca valesiaca</i> (păiuș stepic)	31,3950	37,16
2.	POTIGRAFU T 50 P 530,531,533,	Pajiștile de <i>Festuca valesiaca</i> (păiuș stepic)	53,11	62,84
3.	TOTAL		84,505	100

4.4. Descrierea vegetației lemnoase.

În apropierea pășunilor exista pâlcuri de pădure în care predomina specii de stejar, salcâm, plop, tei și alte foioase. Pe pășuni există vegetație lemnoasă reprezentată de măceș, porumbar și alte specii specifice zonei de silvostepă.

5. Cadrul de amenajare.

5.1. Procedee de culegere a datelor din teren.

În vederea realizării lucrărilor de amenajare și pentru a se identifica situația reală din teren, înainte de începerea lucrărilor reprezentantul Direcției Pentru Agricultură Județeană Prahova însoțit de un reprezentant al UAT GORGOTA au efectuat o recunoaștere generală a pajiștilor de amenajat.

În acest scop s-a identificat pe o hartă a regiunii la scara 1:10000 pajiștile de amenajat, au fost grupate în trupuri de pășune pe baza planurilor cadastrale existente.

După aceasta s-a trecut la recunoașterea generală pe teren, în scopul punerii de acord cu terenul a materialului cartografic pus la dispoziție de UAT GORGOTA.

Cu ocazia recunoașterii s-a procedat la:

- stabilirea naturii fiecărei pajiști (izlaz, pășune împădurită, etc);

- identificarea provenienței și a hotarelor.
- parcurgerea limitelor pajiștilor și s-a constatat dacă ele coincid cu cele ce rezulta din acte și hărți;
- s-au identificat sursele de apă, adăpătorile, situația și starea lor;
- s-au identificat și precizat drumurile de acces pe izlaz ;
- s-au identificat zonele de adăpostire a animalelor în caz de intemperii. În lipsa arboretului de protecție s-au stabilit în pădurile învecinate zone de protecție cu o adâncime astfel calculată încât să cuprindă toate vitele de pe pășune în cazul intemperiilor .
- s-a făcut o evaluare a potențialului productiv a pajiștei.

Metoda folosită pentru determinarea compoziției floristice a fost Metoda pratologică punându-se accent pe aprecierea participării procentuale în biomasă a componentelor botanice pe grupe economice: graminee, leguminoase, ciperacee și juncacee, alte familii, mușchi și licheni, specii lemnoase, fiind cea mai recomandată metodă rapidă pentru determinarea vegetației pajiștilor.

COMPOZIȚIA FLORISTICĂ

GRAMINEE 55%, LEGUMINOASE 7 %, ALTE PLANTE 38 %.

GRAMINEE

- Arrhenatherum elatius* - (ovâscior)
- Lolium multiflorum* - (raigras italian)
- Puccinellia distans* - (iarbă de sărătură)
- Agropyron repens* - (pir târâtor)
- Cynodon dactylon* - (pir gros)
- Botriochloa ischaemum* - (bărboasă)
- Sesleria coeruleans* - (coada iepurelui)
- Agrostis capillaris* - (iarba câmpului)
- Bromus erectus* - (obsigă aristată)

LEGUMINOASE

- Trifolium pratense* - (trifoi roșu)
- Coronilla varia* - (coroniște)
- Lotus corniculatus* - (ghizdei)
- Trifolium repens* - (trifoi alb)
- Medicago lupulina* - (trifoi mărunt)
- Trifolium campestre* - (trifoi galben)

ALTE PLANTE

- Achillea millefolium* - (coada șoricelului)
- Cichorium intybus* - (cicoare)
- Daucus carota* - (morcov sălbatic)
- Taraxacum officinale* - (păpădie)
- Plantago lanceolata* - (pătlagina)
- Thymus montanus* - (cimbrisor)
- Poligonum aviculare* - (troscotul comun)
- Convolvulus arvensis* - (volbura)

5.2. Obiective social-economice și ecologice.

Amenajamentul pastoral reprezintă un îndrumar de lucru adaptat condițiilor locale, pentru valorificarea economică și durabilă a pajiștilor, astfel încât să permită menținerea biodiversității, creșterea productivității, a capacității de regenerare a plantelor, utilizatorii având obligația să gestioneze pajiștile conform normelor tehnice prevăzute în amenajament.

Obiectivele social-economice și ecologice și de protecție a mediului urmărite în prezentul amenajament pastoral sunt:

- *asigurarea sursei de hrană pentru animalele domestice* - o mare parte din furajele succulente și fibroase necesare pentru creșterea animalelor sunt obținute de pe pajiștile naturale;
- *mijloc de prevenire și combatere a eroziunii* - ierburile au o capacitate înaltă de absorbție a apei, de reținere și de ridicare a capacității hidrice a solului. O pajiște situată pe o pantă domoală, cu un covor vegetal încheiat, înalt la 20 cm, reține de circa șapte ori mai multă apă decât un teren arabil asemănător necultivat și de circa patru ori mai multă decât atunci când pajiștea este pășunată excesiv. Pășunile cultivate și folosite rațional reprezintă un excelent mijloc de prevenire și combatere a eroziunii solului;
- *mijloc de îmbunătățire a structurii și fertilității solului* – sub învelișul de iarbă al pajiștilor naturale s-au format cele mai fertile soluri. Acest fapt se datorează sistemului radicular fasciculat al ierburilor, care străbate straturile de la suprafața solului „legându-l” într-o structura de agregate și îmbogățindu-l în substanță organică. Bacteriile și nodozitățile leguminoaselor contribuie, de asemenea, la ridicarea fertilității solului, prin fixarea azotului atmosferic și depozitarea lui în sol;
- *habitat și sursa de hrană pentru animalele sălbatice* - majoritatea speciilor de animale sălbatice, de la cele inferioare la cele superioare, indiferent de poziția pe care o ocupa în lanțul trofic, își au sursa primară de hrană în iarba pajiștilor. În felul acesta, pajiștile devin, alături de păduri, principalele ecosisteme care asigură supraviețuirea speciilor respective și principalul habitat pentru conservarea speciilor amenințate de dispariție.

5.3. Stabilirea categoriilor de folosință a pajiștilor.

Pajiștile din cadrul UAT GORGOTA sunt suprafețe folosite astfel:

Nr. Crt.	PARCELA DESCRIPTIVĂ	TIPUL DE PAJIȘTE	SUPRAFAȚA	
			HA	MOD DE FOLOSIRE
4.	CRIVINA T 5 Ps 57	Pajiștile de <i>Festuca valesiaca</i> (păiuș stepic)	31,3950	BOVINE OVINE, CAPRINE
5.	POTIGRAFU T 50 P 530,531,533,	Pajiștile de <i>Festuca valesiaca</i> (păiuș stepic)	53,11	BOVINE OVINE, CAPRINE
6.	TOTAL		84,505	

5.4. Fundamentarea amenajamentului pastoral.

Amenajamentul pastoral trebuie să respecte codul de bune practici agricole și să fie în concordanță cu condițiile pedoclimatice ale arealului din UAT GORGOTA.

5.4.1. Durata sezonului de pășunat.

Pentru determinarea duratei sezonului de pășunat se ține seama de altitudine, factori limitativi, condiții climatice extreme, tradiția locală.

Momentul începerii pășunatului se face când:

- înălțimea covorului ierbos este de 8-15 cm pe pajiștile naturale și de 12-20 cm pe pajiștile cultivate;
- înălțimea conului de creștere al spicului de graminee este de 6-10 cm;
- înflorirea pădăciei în primăvară;
- după 23 aprilie.

Durata sezonului de pășunat este determinată în primul rând de durata perioadei de vegetație care este legată mai mult de perioadele de secetă la câmpie și deal. Durata sezonului de pășunat la câmpie în sistem neirigat este de 100-150 de zile

Având în vedere modul de exploatare a pășunilor, producția de masă verde mică de masă verde, lucrările minime executate pe pășuni (doar curățiri de resturi vegetale și o

ușoară fertilizare) momentul începerii pășunatului se stabilește să se înceapă când înălțimea covorului ierbos este de 8-15 cm pe pajiștile naturale și de 12-20 cm pentru pajiștile cultivate.

Încetarea pășunatului se face cu 3-4 săptămâni (20-30 zile) înainte de apariția înghețurilor permanente la sol.

5.4.2. Numărul ciclurilor de pășunat.

Metodele de pășunat se clasifică în două categorii: pășunatul liber (continuu sau nerațional) și pășunatul rațional. Ambele metode au variante pentru exploatarea intensivă și extensivă.

În condițiile actuale, din studiul vegetației pajiștilor, **nu recomandăm în nici un trup de pajiște analizat împărțirea în suprafețe mai mici deoarece producția pajiștilor este prea mică și nu se justifică economic.**

Cu toate acestea în următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare a pajiștilor, unele pajiști pot fi împărțite (în mod special blocurile fizice — cu subvenții APIA) și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.

RECOMANDĂRI

Practicarea unor variante de raționalizare a pășunatului continuu:

- conducerea turmelor pe un anumit traseu, care din când în când este modificat. Astfel animalele nu stau în același loc, ci pășunează pe locuri diferite și în aceeași zi și în zile diferite;

- pășunatul în front. în acest caz animalele sunt dirijate în deplasarea lor pe păune de către un cioban ce le permite înaintarea numai pe măsură consumării suficiente a plantelor;

- pășunatul continuu (liber) intensiv simplificat unde parcelarea este redusă în mod substanțial la 1-2 parcele cu efect direct asupra diminuării cheltuielilor ocazionale de parcelare și alimentare cu apă.

În momentul în care producția pajiștii se vă îmbunătățește considerabil se va putea trece la organizarea unui pășunat rațional, pe anumite unități de exploatare.

Pășunatul rațional (prin rotație). Are ca principiu împărțirea pășunii în tarlale și intrarea succesivă cu animalele pe tarlale. Organizarea unui pășunat rațional (prin rotație) presupune stabilirea numărului de parcele (tarlale) în care se împarte pajiștea, suprafața acestora și durata de timp cât stau animalele pe tarla.

În această metodă pășunea este păscută doar pentru anumite perioade, intercalate cu pauze care permit refacerea plantelor din pajiști (25-30 de zile). Ciclul de pășunat se referă la durata de refacere a pajiștii și durata pășunatului pe o tarla. Astfel în intervalul de pășunat de 150 de zile ,avem 3-4 cicluri de pășunat în funcție de evoluția factorilor climatici; în general în zona de câmpie pe timpul verii vegetația pajiștilor suferă foarte mult.

Conform legislației în vigoare și a literaturii de specialitate, pentru stabilirea numărului de tarlale se face raportul între durata de refacere a vegetației pajiștii durată pășunatului pe o tarla:

$$N.t.= D.r.x D.p.$$

în care:

- N.t. - numărul de tarlale;
- D.r. - durata de refacere a pajiștii (pentru regenerarea plantelor), Cu variații cuprinse între 24 și 50 zile, în funcție de numărul ciclului de pășunat, condițiile meteorologice, altitudine, tipuri de plante etc.;
- Dp. - durata de pășunat pe o tarla cu variații cuprinse între 3 și 6 zile.

Numărul de tarlale se majorează cu 1-2, reprezentând tarlalele care se scot anual prin rotație de la pășunat, pentru aplicarea metodelor de îmbunătățire.

După stabilirea numărului de tarlale și a suprafețelor acestora se trece la delimitarea tarlalelor.

Gardurile electrice — cu pastor electric, reprezintă soluția cea mai bună pentru organizarea pășunatului pe tarlale. În interiorul tarlalelor se pot delimita suprafețe mai mici, pe care animalele să stea 1-2 zile sau doar o jumătate de zi. Delimitarea între parcele se poate face și prin garduri vii formate din foioase. Gardurile sunt indispensabile din punct de vedere tehnologic, economic și ecologic. Ele reduc viteza vânturilor, asigură umbra pentru animale în zilele toride, păstrează umiditatea solului, produc oxigen. Se recomandă următorii arbuști: șoc, lemn câinesc, gledice, sălcioara, cătina albă, păducel, alun, etc.

Timpul de pășunat pe tarla prezintă de asemenea o importanță deosebită. Se cunoaște faptul că animalele erbivore reușesc, în câteva ore, să-și procure necesarul de hrană. În rest se plimba bătătorind iarba și solul. De aceea este indicat să se pășuneze dimineața 3-4 ore, să se întrerupă pășunatul 2-4 ore (timp în care animalele se odihnesc și beau apă) și să se reia după - amiază de asemenea 3-4 ore.

În cazul pășunatului rațional (când se face tarlalizarea) pășunea se menține la un nivel productiv ridicat prin fertilizarea periodică, la fiecare 3-4 săptămâni cu îngrășăminte pe bază de azot, în doze de 50-60 kg/ha N. În timpul administrării îngrășămintelor nu se întrerupe pășunatul. Excepție fac pajiștile care sunt sub angajament APIA. La acestea fertilizarea se va face în funcție de recomandările din pachetul accesat.

Avantaje sistemului rațional (în oricare din variante) de pășunat sunt:

- se limitează timpul petrecut de animale pe un anumit teritoriu;
- sporește producția pășunilor ca urmare a faptului că plantele după folosire au timp pentru refacere;
- ciclurile de pășunat determina o uniformizare a producțiilor în decursul perioadei de vegetație;
- înlăturarea pășunatului selectiv prin faptul că animalele sunt obligate să consume toate speciile, adică atât cele valoroase cât și cele nevaloroase, ceea ce face ca procentul de buruieni să se reducă și deci să îmbunătățească compoziția floristică a pajiștii;
- folosirea uniformă a întregii suprafețe de pășunat, nemaexistând suprafețe subpășunate (cu plante nevaloroase) sau suprapășunate (cu plante valoroase);
- sporește gradul de consumabilitate al plantelor;
- posibilitatea aplicării lucrărilor de îmbunătățire a pajiștilor, inclusiv fertilizare, irigare etc.;
- animalele nu distrug țelina și în consecință nu se declanșează fenomene erozionale;
- obținerea unor producții mai mari la animale (lapte, carne) prin faptul că au la dispoziție tot timpul furajul în cantitatea și de calitatea corespunzătoare;
- prevenirea îmbolnăvirii animalelor de parazitoze pentru că în intervalul de 25-30 zile cât animalele lipsesc de pe tarla ouăle și larvele paraziților sunt omorâte de acțiunea razelor solare;

- posibilitatea grupării animalelor pe categorii omogene, ceea ce prezintă mari avantaje din punct de vedere tehnic, economic și organizatoric.

5.4.3. Fânețele.

Suprafețele ce nu se pășunază și se utilizează pentru producerea de fân se vor cosi în momentul optim pentru a asigura cantitatea maximă de nutrienți, cu excepția celor care sunt sub angajament APIA.

5.4.4. Capacitatea de pășunat.

Capacitatea de pășunat să stabilit prin împărțirea producției totale de masă verde cu rația necesară unei unități vita mare (UVM). Se recomandă o cantitate medie de masă verde de 65kg/UVM din care consumată efectiv 50kg/cap/zi.

Conversia în UVM a speciilor de animale domestice este redată în următorul tabel:

Categoria de animale	Coefficient de Conversie	Capete/ UVM
Tauri, vaci și alte bovine de mai mult de 2 ani, ecvidee de mai mult de 6 luni	1,0	1,0
Bovine între 6 luni și 2 ani	0,6	1,6
Bovine de mai puțin de 6 luni	0,4	2,5
Ovine	0,15	6,6
Caprine	0,15	6,6

Producția totală de masă verde se determină prin cosire și cântărire pe 6-10 m² din suprafețele de probă aflate în parcela de exploatare ce urmează a fi pășunată. Aceste suprafețe se cosesc la începutul fiecărui ciclu de pășunat, respectând restricția că pe plante să nu se regăsească apa de aducție.

Producția și calitatea principalelor categorii de pașiști

Cod	Categoria de pașiște	Producția de iarbă (t/ha)	Calitatea furajeră
I	Reînsămânțate, fertilizate intensiv.	30-50	Foarte bună

	amendate, după caz, din zone umede și cu condiții de irigare		
II	Reînsămânțate, fertilizate la nivel mediu, amendate, după caz, din zone umede, neirigate	25-35	Foarte bună Bună
III	Supraînsămânțate, amendate, după caz, fertilizate la nivel mediu din zone mai uscate, neirigate	12-25	Bună Mijlocie
IV	Pajiști cu specii cu valoare medie, fertilizate sporadic cu îngrășăminte naturale și chimice, parțial îmbunătățite	6-15	Mijlocie Slabă
V	Pajiști cu specii cu valoare medie și slabe furajere, neîmbunătățite	3-10	Slabă Foarte slabă
VI	Pajiști îmburuienate, invadate cu vegetație arbustivă, soluri erodate, exces de umiditate etc. și alte degradări ale solului și vegetației.	1-5	Foarte slabă

Producția de iarbă și încărcarea cu animale exprimată în unități vită mare (UVM) la hectar a principalelor tipuri de pajiști din România

<i>Tipul de pajiște</i>	<i>Producția de iarbă To/ha</i>	<i>Încărcare cu animale UVM/ha</i>
<i>Pajiști zonale</i>		
- <i>Festuca valesiaca</i> (păiuș stepic)	3,0-5,0	0,3-0,5
- <i>Festuca rupicola</i> (păiuș de deal)	3,5-6,0	0,4-0,6
- <i>Botriochloa ischaemum</i> (bărboasă)	1,5-5,0	0,3-0,4
- <i>Poa pratensis angustifolia</i> (firuța)	7,5-12,5	1,0-1,5
- <i>Agrostis capillaris</i> (iarba vântului)	5,0-15,0	0,5-1,2
- <i>Festuca rubra</i> (păiuș roșu)	5,0-15,0	0,5-1,5
- <i>Nardus stricta</i> (țepoșică)	3,0-5,0	0,2-0,5
- <i>Festuca airoides</i> (părușcă)	2,0-4,0	0,2-0,5
- <i>Carex curvula</i> (coarnă)	1,5-3,0	0,1-0,4

<i>Pajiști azonale</i>		
- lunci și depresuni	7,5-20,0	1,0-2,0
- soluri saline și alcaline	4,0-7,0	0,1-0,6
- soluri nisipoase și nisipuri	1,0-3,0	0,1-0,2

Capacitatea de pasunat (Cp)se va determina in fiecare sezon de pasunat utilizand formula:

$$Cp \text{ (UVM/ha)} = [Pt(\text{kg/ha}) \times Cf \%] / [Nz \times DZP \times 100]$$

în care :

Nz – necesarul zilnic de iarbă pe cap de animal , în kg/zi;

DZP - numărul zilelor sezonului de pășunat;

Cf – coeficient de folosire a pajiștii, în procente.

Coeficientul de folosire exprimat în procente se stabilește prin cosirea și cântărirea resturilor neconsumate (Rn) pe 5-10 m², după scoaterea animalelor din tarla și raportarea ei la producția totală după formula:

$$Cf = [Pt (\text{kg/ha}) - Rn (\text{kg/ha}) \times 100, \text{ în procente}$$

CAPACITATEA ACTUALĂ DE PĂȘUNAT A PĂȘUNILOR DIN UAT GORGOTA

Trupul de pajiște	Suprafața Parcele Ha	Prod. de masă verde t/ha	Coef. de folosire %	Producția de masă verde utila t/ha	Producția totală de masă verde T	ZAF*	Încărcare cu UVM	
							/ha	Total
1	2	3	4	5 (col3xcol.4)	6 (Col.2xcol.3)	7 (Col.5/0,05)	8 (Col.7/DS P*)	9 (Col.2xcol.1.8)
CRIVINA	31,3950	5,5	85	4,67	172,67	93,40	0,62	19,46
POTIGRA FU	53,11	5,5	85	4,675	291,50	93,5	0,62	32,92

DSP – Durata sezon de pășunat (150 zile)

ZAF – Număr de zile animal furajat pe pășune

0.05 – cantitatea de masă verde în tone consumate efectiv de 1 UVM/zi

** Teren mlăștinos

6. Organizarea, îmbunătățirea, dotarea și folosirea pajiștilor.

6.1. Lucrări de repunere în valoare a suprafețelor de pajiști.

Principalele măsuri de creștere cantitativă și calitativă a producției pajiștilor se bazează pe înlăturarea sau diminuarea efectului factorilor limitativi ai productivității acestora.

Pentru determinarea măsurilor și tehnologiilor de îmbunătățire adecvate trebuie să se stabilească în prealabil, cu exactitate, cauzele degradării pajiștii respective, deoarece aplicarea oricărei măsuri de îmbunătățire a covorului vegetal fără a se îndepărta cauzele degradării lui, conduc la unele rezultate bune, valabile doar pe termen scurt.

Principalele acțiuni tehnico-organizatorice menite să ducă la creșterea cantitativă și calitativă a producției de furaje de pe pajiști sunt:

- măsuri ameliorative generale, care se aplică pe toate pajiștile afectate de factori limitativi ai producției;

- măsuri de îmbunătățire fără înlocuirea totală a vechiului covor vegetal, numite măsuri de suprafață;

- măsuri de refacere radicală a covorului ierbos prin înlocuirea totală a vechiului covor vegetal cu amestecuri valoroase de graminee și leguminoase perene de pajiști;

- valorificarea superioară a producției pajiștilor prin pășunat;

- valorificarea superioară prin recoltarea și conservarea furajelor de pe pajiști.

Măsurile ameliorative generale care se aplică pe toate pajiștile afectate de diferiți factori limitativi ai producției sunt:

- eliminarea excesului de umiditate;

- combaterea eroziunii de adâncime și alunecărilor solului;

- corectarea reacției solului (acidității, respectiv alcalinității) prin lucrări de amendare;

Măsurile de suprafață de îmbunătățire a pajiștilor cuprind:

- lucrările de întreținere a pajiștilor ce constau în curățirea de mușuroaie de orice proveniență, de vegetația ierboasă și lemnoasă nevaloroasă și de pietre, nivelarea nanoreliefului,

împrăștierea dejecțiilor (rămase în urma pășunatului sau după fertilizarea organică), aerarea covorului vegetal;

- îmbunătățirea regimului de nutriție a plantelor printr-o fertilizare corespunzătoare;
- supraînsămânțarea pajiștilor.

Măsurile de refacere radicală a covorului ierbos constau din:

- curățirea de mușuroaie, de vegetația ierboasă și lemnoasă nevaloroasă și de pietre;
- distrugerea vechiului covor vegetal degradat;
- îmbunătățirea regimului de nutriție a plantelor printr-o fertilizare corespunzătoare;
- pregătirea patului germinativ;
- reînsămânțarea cu amestecuri de plante furajere productive și cu valoare furajeră

ridicată;

- întreținerea pajiștii nou înființate." – Hotărârea 78/2015

Pentru aplicarea măsurilor de ameliorare și îmbunătățire a pajiștilor trebuie să se țină cont de bunele condiții agricole și de mediu în conformitate cu prevederile legale în vigoare, de particularitățile terenului, de impactul social și economic, fiecare măsură aplicabilă pe o parcelă fiind tratată diferențiat.

Înainte de alegerea metodelor, mijloacelor și materialelor necesare îmbunătățirii covorului ierbos al unei pajiști, trebuie să se cunoască:

- *zona biogeografică și climatică, substratul geologic în care se găsește pajiștea*
- *condiții orografice* (pantă, înclinație, expoziție) și *hidrologice* (pâraie, râuri, lacuri, izvoare, etc.)
- *grosimea stratului de sol* cu prezența sau absența rocilor dure la suprafață sau pe profil, până la 25 – 30 cm
- *tipul de pajiște dominant, stadiul de degradare al covorului ierbos, invazia cu vegetație dăunătoare ierboasă și lemnoasă, mușuroaie dacă există, etc.*

FACTORI LIMITATIVI. MĂSURI AMELIORATIVE ALE SOLURILOR-TERENURILOR

Cunoașterea naturii și intensității factorilor limitativi ai producției agricole este absolut oportună în situația în care se ia decizia diminuării ori eliminării efectelor negative ale acestora.

în scopul asigurării necesarului de furaje pentru ovine și bovine, a activităților conexe (prelucrare produse animaliere, colectare plante medicinale, apicultura, etc.).

1. Defrișare vegetației lemnoase se face pe bază de studii și documentații în care se prevăd toate detaliile privind organizarea, execuția lucrării și valorificarea materialului lemnos, conform normativelor. Până la o anumită limită vegetația forestieră are efect benefic prin dublul rol de protecție a solului, a pășunii, a animalelor în caz de intemperii și de a satisface nevoia de material lemnos.

Nu se defrișează vegetația lemnoasă de pe următoarele porțiuni:

- suprafețe cu pante mai mari de 30°, pe cât posibil acestea fiind predate sectorului forestier cu destinația păduri, preluând în schimb alte suprafețe apte pentru a fi exploatare ca pășiți

- pe ambele maluri ale pâraielor și izvoarelor acestora, în lățimi variabile în raport cu înclinarea și lățimea pantei

- pe suprafețele degradate, în curs de degradare, pe grohotișuri, stâncării

- în jurul adăpătoarelor, stânelor, adăposturilor, saivanelor

- pe suprafețele de coastă de lângă drumuri

- pe terenurile cu pante între 20° - 30°, unde se lasă benzi transversale de diferite lățimi, în raport cu panta și solul sau sub formă de buchete.

- suprafețele acoperite cu jneapăn (*Pinus mugo*) sau specii rare ca zâmbbru (*Pinus cembra*), zadă (*Larix decidua*), tisă (*Taxus baccata*), smîrdar (*Rhododendron myrtifolium*).

Pe suprafețele de arborete cu rol de protecție nu se pășunează și nu se fac nici un fel de lucrări, decât numai operațiuni de igienă.

În partea cea mai joasă sau în interiorul pășunii se lasă o suprafață de maxim 10% din suprafața totală a trupului de pășițe cu arbori pentru adăpostul animalelor în caz de intemperii, pe care se practică operațiuni de igienă și tăiere a crengilor până la înălțimea de 2 m.

Tăierea și valorificarea materialului lemnos se face de către organele de specialitate (inspectorate silvice sau întreprinderi forestiere) pe baza planurilor și normativelor existente sau pe baza prevederilor amenajamentului pastoral, cu atenție deosebită pentru speciile protejate sau arealele cu destinație specială.

2. Combatere vegetației fără valoare furajeră sau dăunătoare se face pe cale mecanică prin cosiri repetate sau pe cale chimică prin folosirea erbicidelor. Aceste operațiuni trebuie făcute

cu atenție pentru speciile protejate, pentru biologia fiecărei plante nedorite și pentru efectul selectiv al pesticidului.

3. *Pietrele mobile și cele semiîngropate* se strâng manual și se depozitează pe firul ogașelor sau ravenelor, pe porțiunile de pășiște erodate sau ca gard de delimitare a parcelelor

4. *Distrugerea mușuroaielor de origine vegetală, animală sau marghilelor, nivelarea și curățirea pășiștilor* se face primăvara sau toamna prin lucrări obișnuite de grăpare, cu mașini de curățat pășiști sau manual cu diverse unelte. Și în acest caz se acordă atenție speciilor și siturilor protejate. În cele mai multe cazuri operațiunile enumerate anterior sunt urmate de supraînsămânțare sau reînsămânțare cu amestecuri adecvate.

5. *Supraînsămânțarea pășiștilor* se realizează numai cu semințe de plante erbacee furajere perene din familiile de graminee și leguminoase sau amestecuri ale acestora, în funcție de condițiile naturale, modul de folosire și nivelul de intensivizare a producției pășiștilor. Acest tip de lucrare se face, în general, pe suprafețele unde au apărut goluri ca urmare a distrugerii mușuroaielor și a curățirii de arboret sau vegetație lemnoasă.

Supraînsămânțarea se efectuează cu 1-2 nopți înainte de terminarea unei reprize de târlire, mai ales cu oile. Acestea introduc prin călcare semințele în sol, suficient de adânc.

Supraînsămânțarea pășiștilor cuprinse în ariile protejate se realizează numai cu semințe din specii adaptate specificului climatic din respectivele arii protejate.

Nu se recomandă reînsămânțarea datorită condițiilor geografice și edafice dificile.

6. *Combaterea eroziunii de suprafață* se face preventiv prin respectare cerințelor din amenajamentul pastoral privind durata sezonului de pășunat, evitarea pășunatului pe pante, pe timp ploios, pe sol umed, respectarea încărcăturii cu animale, fertilizarea optimă, supraînsămânțarea, stoparea rămăturilor de porci mistreți prin limitarea prezenței lor pe pante și alte măsuri. Ca măsuri curative amintim mobilizare superficială a solului pe curba de nivel cu semănarea la 1,5 cm a unui amestec adecvat în primul an fiind folosit ca fâneță (doar pe zonele unde poate fi făcută fără pericole ulterioare), realizarea cu pluguri speciale a unor valuri de pământ care se înierbează cu rol de colectori spre un emisar pe pante până la 18°, perdele de protecție pe curbele de nivel.

7. *Eroziunea de adâncime și alunecările de teren* se combat preventiv prin lucrările amintite la eroziunea de suprafață sau curativ prin nivelare, pregătire pat germinativ, fertilizare organică și/sau chimică, semănare amestec de ierburi și folosire ca fâneță în primul an – pentru

stadiul de șiroiri și rigole. Dacă eroziunea de adâncime a ajuns la stadiul de ogaș sau ravenă sunt necesare lucrări mai ample de artă proiectate de specialiștii autorizați în domeniu și executate de firme de prestări servicii pentru îmbunătățiri funciare. Lucrările se axează pe două aspecte – cele executate în bazinul hidrografic al ravenei și cele executate pe firul albiciei ravenei. Aceleași considerente sunt valabile și pentru alunecările de teren.

8. *Excesul de umiditate freatică și/sau stagnantă* se elimină prin acțiuni care constau în realizarea canalelor de desecare, drenuri din diverse materiale, drenaj cârțiță, pășunat rațional, captare izvoare de coastă, cultivare specii ierboase și lemnoase iubitoare de umezeală. Pe terenurile cu soluri grele, argiloase, înaintea semănatului pentru înființarea păjiștilor se impun lucrări de creștere a permeabilității pentru a evita stagnarea apei, cum ar fi scarificarea, subsolajul etc, alături de executarea drenurilor cârțiță. Această măsură se impune tipului de sol Stagnosol.

9. *Regularizarea cursurilor de apă* sunt lucrări complexe de Îmbunătățiri funciare aplicate pentru consolidarea suprafețelor afectate de eroziunea de adâncime și de inundabilitate. Decizia executării lor se va lua după un studiu de specialitate inițial care să descopere necesitatea și oportunitatea acestor intervenții. Fără aceste lucrări, pe suprafețele respective nu sunt eficiente nici celelalte măsuri de ameliorare cantitativă și calitativă a păjiștilor.

10. *Înlăturarea cioatelor și a buturugilor* se realizează toamna, iar după înlăturarea buturugilor se suprainsămânțează golurile rezultate în urma executării lucrărilor.

11. *Amendarea și fertilizarea* se face prin stabilirea suprafețelor care necesită aceste intervenții, pe baza Situației sintetice a datelor analitice pentru teritoriul studiat.

Dupa aprecierea reacției solului (pH) și a gradului de asigurare cu elemente nutritive (N, P, K) situația sintetică a păjiștilor se prezintă astfel:

-situația sintetică a datelor analizate

Nr. crt.	Parcela descriptivă		Tip de sol/Su btip (varietate)/succesiu	Suprafața US/TO (ha)	Proprietăți chimice			
					Reacția solului	Aprovizionarea cu elemente nutritive		
	Tarla	Parcela				IN	P2O5	K2O

			ne de orizon turi						
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	35,39,46, 49		2	15	Slab acida	mica	moderata	Foarte buna	
2	43		3	2	Slab acida	mica	Foarte slaba	buna	
3	12,13,14, 15,16,17, 18		9	27	Slab alcalina	slaba	Foarte slaba	buna	
4	29,28,50		11	22	Slab alcalina	moderat	buna	Foarte buna	
5	50,6		13	26	Slab alcalina	slaba	Foarte slaba	moderata	
6	49,50		14	24	Slab alcalina	slaba	slaba	moderata	
7	29,47,49, 50		15	32	Slab alcalina	moderat	slaba	buna	
8	28,29,19, 16		16	38	Slab alcalina	moderat	slaba	buna	
9	4		17	22	Slab alcalina	slaba	moderat	buna	
10	5,6		19	8	Slab alcalina	moderat	moderat	Foarte buna	
11	6,3		20	17	Slab alcalina	moderat	moderat	Foarte buna	
12	18		23	2	Slab alcalina	moderat	slaba	Foarte buna	

Reactia solului (pH) – din punct de vedere al reactiei solului cea mai mare parte a Teritoriului GORGOTA se află în domeniul slab alcalin.

Conținutul de humus H% și asigurarea cu azot (indicele IN) – Principala sursă de azot din sol o constituie materia organică humificată. Aprecierea stării de asigurare a solurilor cu acest element s-a făcut pe baza conținutului în humus. Asigurarea solurilor cu azot diferă în funcție de tipul de sol și de textură, fiind în limitele slabă-moderată

Starea de asigurare cu fosfor mobil (P_2O_5) -- Asigurarea solurilor cu fosfor mobil este slabă. Starea de asigurare cu forme mobile de potasiu (K_2O) – Aprovizionarea cu potasiu se încadrează în limitele moderată - bună.

Fertilizarea rațională, echilibrată și eficientă constituie una din verigile importante ale obținerii unor producții scontate de calitate. În multe situații, fertilizarea nu este suficientă și trebuie însoțită de ameliorarea prin amendare a solurilor acide sau alcaline.

Reacția acidă a solurilor este determinată printre altele de folosirea irațională a îngrășămintelor cu reacție fiziologică acidă (menționăm că pe aceste soluri acide se interzice aplicarea îngrășămintelor pe bază de azotat și sulfat de amoniu, recomandându-se folosirea complexelor sau nitrocalcarului), apa din sol (un grad crescut de umiditate dizolvă carbonații și bicarbonații din sol și determină spălarea lor pe profil și debazificarea complexului adsorbiv), precipitațiile sau ploile acide, argilele aluminosilicice, substratul geologic acid generat de rocile subiacente, vegetația acidofilă și microorganismele din sol. Este necesară înlăturarea excesului de umiditate din sol – unde se impun aceste măsuri. Pentru eficiența ameliorării calcaroase trebuie înlăturate cauzele acidifierii solurilor (unde este posibil) și aducerea terenului la optim prin aplicarea măsurilor de corectare a factorilor limitativi care se impun a fi luate anterior amendării.

Reacția acidă, pe lângă efectul direct de fitotoxicitate generat de excesul de Fe și Al în sol și de dezechilibrul între elementele acide și bazice necesare nutriției plantelor, indirect face ca ionii de fosfor să fie imobilizați în fosfați de Fe și Al cu mobilitate scăzută în sol și inaccesibili plantelor (situație similară și pentru alte macro și microelemente necesare în nutriția plantelor). Unele specii mai valoroase, îndeosebi leguminoasele perene fixatoare de azot atmosferic nu supraviețuiesc unui pH acid.

Specii indicatoare pentru aciditatea solului sunt țapoșica (*Nardus stricta*), afinel (*Vaccinium* sp.), grozama (*Genista* sp.), iarba neagră (*Calluna vulgaris*), *Deschampsia flexuosa*, *Rumex acetosella* și altele.

Pe suprafețele ocupate de soluri alcaline, în special cele moderat-puternic alcaline, se impun înainte de orice altă recomandare de sporire a cantității și calității producției furajere măsuri radicale și urgente de eliminare sau diminuare a salinizării și alcalizării. În cazul folosirii îngrășămintelor chimice nu se utilizează cele cu reacție fiziologică alcalină (nitrocalcar, azotatul de sodiu, azotatul de calciu, amoniac anhidru).

Intervalul optim de toleranță a plantelor de pășițe la aciditate, alcalinitate și săruri solubile este pH 6,0 – 7,2. În stabilirea asociațiilor vegetale ce vor forma covorul pășiștilor se ține cont de particularitățile fiecărei specii în parte și de toleranța diferită față de reacția solului.

Prin aplicarea îngrășămintelor se realizează sporirea producției și creșterea calității pășiștilor.

Singurul sistem de fertilizare organică recomandat este îngrășarea prin târlire.

"Târlirea se face cu oile și anume 2 – 3 nopți 1 oaie adultă/mp pe pășuni cu covor ierbos corespunzător și 4 – 6 nopți 1 oaie/mp pe pășunile degradate, care în zona montană sunt invadate de *Nardus stricta* (părul porcului, țapoșică). Depășirea acestui prag de 6 nopți, în toate situațiile, duce la supratârlire, cu întreg cortegiul de dezechilibre grave ale covorului ierbos și ale celorlalți factori de mediu.

Târlirea cu bovinele, se face respectând aceeași intensitate, în funcție de starea covorului ierbos de 2 – 3 nopți și 4 – 6 nopți 1 vacă /6 mp sau alte durate cu încărcări echivalente cum ar fi 4 – 6 nopți sau 8 – 12 nopți 1 vacă / 12 mp.

Prin aceste metode de târlire, o pășune de munte, într-o perioadă de 90 – 120 zile poate fi ameliorată abia pe 10-20 % din suprafața totală, o dată pentru cca 5 ani, cât durează efectul târlirii, dată fiind încărcarea mică cu animale de 1 – 2 unități vită mare (UVM) la hectar și durata scurtă a sezonului de pășunat.

Cercetări mai recente au dovedit că este posibil a se târli până la 50 % din suprafața atribuită unei turme de animale, cu condiția aplicării unor erbicide pentru distrugerea covorului ierbos degradat, urmată de supraînsămânțare cu ierburi perene și fertilizare cu îngrășămintă chimice fosfatice.

Pe o pășune degradată de țapoșică se aplică 5 l/ha Roundup (glifosat), diluat în 150 litri de apă, utilizând pentru stropire o pompă de spate după care la 2 săptămâni se supraînsămânțează cu un amestec calculat pentru 1 hectar de 270 kg superfosfat (18 % P₂O₅) împreună cu 25 kg graminee (*Festuca rubra*, *Festuca pratensis*, *Phleum pratense*, *Lolium perenne*, *Dactylis*

glomerata, *Agrostis capillaries* și altele) și 5 kg leguminoase perene (*Trifolium repens*, *Trifolium hybridum*, *Lotus corniculatus*, etc.), revenind 3 kg amestec complex la 100 mp, după care se efectuează o târlire redusă la numai 2 nopți 1 oaie/mp sau 1 vacă/6 mp. La reușita acțiunii trebuie să contribuie și normele metodologice de aplicare a Legii pajiștilor și fondului pastoral, în care să se prevadă expres durata limită de staționare în târlă, cu animalele pe sol sub cerul liber." - T. MARUȘCA (și colaboratorii) - *GHID DE ÎNTOCMIRE A AMENAJAMENTELOR PASTORALE*

După alți autori, pentru a calcula suprafața luăm spre exemplificare o pajiște de *Nardus stricta* – Țepoșica, *Festuca rubra* – Păiușul roșu și una de *Agrostis capillaris* – Iarba vântului:

Tipul de pajiște	Perioada de pășunat (zile)	Numărul de nopți de târlire	Suprafața repartizată pe cap de animal pentru târlire (mp)		
			ovine	tineret taurin	bovine adulte
1	2	3	4	5	6
<i>Nardus stricta</i>	90 – 100	5 – 6			
<i>Festuca rubra</i>	120 – 130	3 – 4			
<i>Agrostis capillaris</i>	140 – 150	1 – 2	1 – 1.5	2 – 3	3 – 4

Hera (1980) susține că o turmă de 100 capete bovine sau 2000 ovine poate îngrășa în cursul unei perioade de pășunat o suprafață de 12 – 15 Ha, pe această suprafață putându-se reveni cu o nouă îngrășare după aproximativ 6 ani.

Pentru completarea necesarului de elemente nutritive se vor folosi fertilizanți organici și chimici.

Fertilizarea organică prin alte metode decât târlirea se face doar în urma studiilor speciale privind impactul azotului asupra solului realizate de OSPA Prahova.

O schemă generală și simplificată de utilizare a de îngrășămintelor chimice și fracționarea lor, aplicabilă doar pe parcelele cu vegetație valoroasă și cu factori edafici optimi, după ce în prealbil au fost aplicate celelalte lucrări de repunere în valoare a suprafețelor pajiștilor sau urmează a fi supra/reînsămânțate, este prezentată în continuare.

Îngrășămintele azotate se aplică fracționat în funcție de modul de folosință. În regim de fâneață pe pajiștile permanente dozele de N se aplică în două fracții, de regulă prima de 2/3 primăvara și a doua de 1/3 din total după primul ciclu de recoltă în zone mai secetoase și

munți mijlocii, respectiv în două părți egale în zone mai favorabile din zona de dealuri umede și premontană. În regim de pășunat pe pajiștile permanente și temporare pentru eşalonarea producției dozele se aplică în mai multe fracții egale în funcție de numărul ciclurilor de recoltă, în doze de câte 30 N până la 50 N kg/ha primăvara devreme și după fiecare ciclu, exceptând ultimul.

Raportul optim între elementele fertilizante (nutritive) NPK pentru condițiile din țara noastră în cazul pajiștilor permanente este de 2 – 1 – 1, adică la două părți azot (N) revine o parte fosfor sub formă de P_2O_5 și o parte de potasiu sub formă de K_2O .

Îngrășămintele fosfatice și potasice se aplică pe pajiști de regulă toamna, cu excepția situațiilor când folosim îngrășămintे chimice complexe NPK cand PK se aplică concomitent cu N primăvara. Aplicarea unilaterală a N a dus la scăderea rezervei de P și K din sol, de aceea aplicarea acestor elemente deficitare care produc carențe în furaje, este în prezent obligatorie.

Doza recomandată este de *100 kg sa N : 50 kg sa P_2O_5 : 50 kg sa K_2O* . La fertilizarea cu azot se folosește nitrocalcar – pe solurile acide și sulfat sau azotat de amoniu – pe solurile alcaline, îngrășămintele cu fosfor (superfosfat simplu sau concentrat) și potasiu (sare potasică – pe solurile acide și sulfat de potasiu – pe solurile alcaline). Se pot folosi și complexe în funcție de reacția lor fiziologică.

Aplicarea se face diferentiat pe parcele de fertilizare omogene, alcătuiindu-se schemele de fertilizare pe ani și parcele agrochimice de recoltare. Dozele de îngrășămintе recomandate sunt dozele optim economice (DOE) și corespund unui profit maxim la hectar raportat la costurile cu îngrășămintele minime pentru obținerea recoltei scontate. Ulterior, aplicarea îngrășămintelor organice și chimice se va face ținând cont de aprovizionarea solului cu elemente nutritive, necesarul culturii, tipul de pajiște, compoziția covorului floristic.

Recomandările de amendare și fertilizare trebuie să respecte normele de mediu (arii protejate), să fie în concordanță cu specificul fiecărui teritoriu și în conformitate cu celelalte metode de îmbunătățire a covorului vegetal adoptate. Amendarea calcaroasă și fertilizarea minerală se vor realiza doar pe anumite suprafețe și ulterior unui studiu O.S.P.A., elaborat după ce au fost aplicate celelalte măsuri de creștere a calității solurilor enumerate în tabelele 6.1.a și 6.1.b. Pentru celelalte suprafețe se recomandă suprainsămânțarea doar cu amestecuri de ierburi

care să corespundă reacției solurilor potrivit valorilor din "SITUAȚIA SINTETICĂ A DATELOR ANALIZATE".

Unele terenuri care apar ca pajiști nu sunt pretabile pentru această folosință iar altele au suprafețele diminuate, cauzele degradărilor fiind specificate în tabelul următor.

- Tabelul factorilor restrictivi pentru folosinta pajiste

Nr. crt.	Parcela descriptiva		Factori restrictivi
	Tarla	US	
1	2	3	4
1	35,39,46,49	2	-
2	43	3	Eroziune slaba
3	12,13,14,15,16,17,18	9	Apa freatica la mica adancime, exces de umiditate foarte puternic
4	29,28,50	11	Eroziune moderata
5	50,6	13	Apa freatica la mica adancime, risc de inundabilitate
6	49,50	14	Apa freatica la mica adancime, risc de inundabilitate
7	29,47,49,50	15	-
8	28,29,19,16	16	-
9	4	17	-
10	5,6	19	-
11	6,3	20	-
12	18	23	-

Tehnologiile moderne recomandă un sistem integrat de amendare, fertilizare chimică și fertilizare organică, în care un rol important îl au și crescătorii de animale care utilizează pajiștile, prin contribuția generată de aplicarea agrotehnicilor corespunzătoare, măsurilor de creștere a calității și respectarea duratelor și normelor impuse de pășunatul și utilizarea covorului vegetal rațional.

Amendarea calcaroasă sau gipsică, spălarea sărurilor și fertilizarea cu îngrășăminte organice și chimice se va face obligatoriu în urma studiilor pedologice și agrochimice executate de OSPA Prahova, conform unui calendar întocmit pentru toate localitățile din județ care va fi comunicat instituțiilor implicate în Amenajamentul Pastoral. Ulterior, aplicarea îngrășămintelor organice și chimice se va face ținând cont de aprovizionarea solului cu elemente nutritive, necesarul culturii, tipul de pajiște, compoziția covorului floristic, conform "Planului de fertilizare" întocmit anual de OSPA Prahova , pe baza cartărilor agrochimice care se vor realiza o dată la cel mult 4 ani, conform Legii 444/2002. Recomandările vor respecta prevederile din CODUL DE BUNE PRACTICI AGRICOLE, aprobat prin Ordin nr.1270 din 30.11.2005, legislația implementării Directivei Nitraților în România (HG nr. 964/2000 și actele normative ulterioare), în special DECIZIA nr. 221983/GC/12.06.2013 a MINISTERULUI MEDIULUI ȘI SCHIMBĂRILOR CLIMATICE privind "PROGRAMUL DE ACȚIUNE pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole" și SMR 4. Prin acestea sunt identificate perioadele de interdicție pentru aplicarea pe terenul agricol a îngrășămintelor (Anexa 1), modul și condițiile de depozitare a fertilizanților, de gestionare și aplicare, restricțiile privind aplicarea, zonele de protecție, normele privind aplicarea pe terenul agricol, optimizarea rotației culturilor, documentele de evidență ale exploatației agricole.

Corecțiile necesare aduse Planului de amendare și fertilizare se vor realiza doar de către specialiștii OSPA Prahova.

În tabelul 6.1.a și 6.1.b se prezintă necesarul lucrărilor de îmbunătățire pentru sporirea producției și conservarea biodiversității și suprafețele totale ale TEO – urilor care necesită aceste măsuri.

Tabelul 6.1 a, necesar lucrări de îmbunătățire pe total TEO

Trupuri de pasune/Parcela descriptiva					Necesarul lucrărilor de îmbunătățire pe total US								Suprafețe de protecție
Nr. crt.	Nr. tarla	Nr. parcela	US/TO	Suprafața (Ha)	vegetației arboricole,	scoateră plantelor	dăunătoare și pietrelor	resturilor invazive	muşuroacilor	Colmatarea eroziunii solului	Drainaj,	deseșări	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	35,39,46,49		2	15			D A						
2	43		3	2			D A			D A			
3	12,13,14,15,16,17,18		9	27			D A				D A		
4	29,28,50		11	22			D A			D A			
5	50,6		15	26			D A				D A		
6	49,50		14	24			D A				D A		
7	29,47,49,50		15	32			D A						
8	28,29,19,1		16	38			D A						
9	4		17	22			D A						
10	5,6		19	8			D A						
11	6,3		20	17			D						

						A						
12	18		23	2		D						
						A						

- Tabelul 6.1 b. necesar lucrări de îmbunătățire pe total TEO

Nr. crt.	Nr. tarla	Nr. parcela	US/TO	Suprafata (Ha)	Fertilizare chimică	Fertilizare organică	Supraînsă mântare	Reînsămânțare
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	35,39,46,49		2	15	Da	Da	-	-
2	43		3	2	Da	Da	-	-
3	12,13,14,15,16,17,18		9	27	Da	Da	-	-
4	29,28,50		11	22	Da	Da	-	-
5	50,6		13	26	Da	Da	-	-
6	49,50		14	24	Da	Da	-	-
7	29,47,49,50		15	32	Da	Da	-	-
8	28,29,19,16		16	38	Da	Da	-	-
9	4		17	22	Da	Da	-	-
10	5,6		19	8	Da	Da	-	-
11	6,3		20	17	Da	Da	-	-
12	18		23	2	Da	Da	-	-

Una din cele mai importante măsuri de îmbunătățire a producțiilor pajiștilor este aplicarea de îngrășăminte chimice: organice și mixte (chimice și organice). În aplicarea îngrășămintelor pe pajiștile permanente trebuie să se țină seama de unele particularități imprimite de perenitatea culturii și de complexitatea vegetației, de numărul mai mare de recolte pe an, de modul de folosire a pajiștilor (pașunat-cosit) și nu în ultimul rând de condițiile foarte diferite de relief și altitudine. Ținând cânt de toate acestea, fertilizarea pajiștilor se realizează în cadrul unui program bine organizat.

Utilizarea îngrășămintelor chimice pe pajiști

Creșterea plantelor și productivitatea pajiștilor sunt sensibil afectate de existența elementelor nutritive, azotul, fosforul și potasiul fiind în general limitanții principali. O slabă aprovizionare determina o creștere lentă a plantelor și reduce în același timp concentrația acestor elemente în biomasa produsă. Într-o pajiște excesul fertilizării poate provoca dezvoltarea unei flore nitrofile în detrimentul altor specii și diminuarea sau dispariția leguminoaselor.

Fertilizarea cu azot. Pentru a adapta producția de iarbă la nevoile animalelor, fertilizarea cu azot nu se justifică decât dacă prezența leguminoaselor din pajiște este scăzută, iar acestea nu pot fixa azotul necesar funcțiilor plantelor.

Doza de azot nu trebuie să depășească 170 kg/ha, aplicat fracționat (2-3 repetiții). Excepție fac solurile podzolite deosebit de sărace, cu pajiști degradate și invadate de buruieni unde se pot folosi doze de până la 200 kg/ha azot.

Administrarea fracționată a dozelor mari de azot este impusă de necesitatea aprovizionării ritmice a plantelor cu elemente nutritive și de cerința folosirii cu eficiență maximă a azotului din îngrășământ, înlăturând pe cât posibil pierderile prin infiltrare.

Epoca optimă de aplicare a îngrășămintelor cu azot este primăvara, întrucât el este mai eficient folosit de către plantele din pajiști în primele faze de vegetație, când consumul în azot este maxim. Forma îngrășământului cu azot aplicat pajiștilor trebuie să fie în funcție de reacția solului. Astfel, pe pajiștile de pe solurile acide sunt mai indicate nitrocalcarul, ureea și chiar azotatul de amoniu, în timp ce pe sărături este indicat sulfatul de amoniu.

De asemenea, în regiunile cu regim pluviometric ridicat este mai indicată ureea, iar în regiunile secetoase ureea este contraindicată fiind de preferat azotatul de amoniu.

Fertilizarea cu fosfor. Dintre fertilizanții care se aplică în mod regulat pe superfosfatul și triplu-superfosfatul sunt adesea aplicați ca și fertilizanți individuali, în timp ce fosfatul de amoniu este administrat în complex împreună cu N și/sau K.

Dozele de fosfor aplicate pe pajiști sunt în funcție de cartarea agrochimică, cert este că raportul N/P trebuie să fie de 2/0,5-1 cu excepția unor pajiști în care lipsese leguminoasele și unde raportul trebuie să fie net în favoarea azotului (2/0,3-0,5).

Epoca optimă de aplicare a îngrășămintelor cu fosfor este toamna, la sfârșitul perioadei de vegetație. Când din anumite motive nu s-au administrat toamna, aceste îngrășăminte se pot aplica primăvara devreme pe sol înghețat. Îngrășămintele cu fosfor se aplică în general toamna, iar efectul remanent este de 2-4 ani.

Fertilizarea cu potasiu. Aplicarea unilaterală a îngrășămintelor cu potasiu pe pajiști nu duce la sporuri de producție cum nici asocierea cu azotul nu sporește producția. Pe solurile normale aprovizionate este necesară aplicarea potasiului astfel că raportul N/P/K să fie de 2/0,5-1/0,5 ceea ce înseamnă doze de 40-60 kg K 20 aplicate la 2-3 ani. Pe pajiștile foarte productive potasiul se va aplica anual, toamna.

Îngrășăminte cu microelemente. La plantele microelementele intră în alcătuirea unor vitamine, pigmenți, a enzimelor, influențând sintezele specifice din organism.

Microelementele esențiale pentru nutriția plantelor sunt: Fe, Cu, Zn, B, Mn, Mo, Co. La animale lipsa microelementelor pot provoca o serie de boli. Epoca de administrare este primăvara devreme odată cu îngrășămintele cu azot, dar pot fi aplicate și extraradicular, sub formă de soluție, în perioada de vegetație a plantelor.

ATENȚIE

Pe pajiștile care sunt sub angajament APIA utilizarea pesticidelor și a fertilizanților chimici este interzisă.

Utilizarea îngrășămintelor organice pe pajiști

Îngrășămintele organice prin calitatea lor de îngrășămintele complexe, exercită un efect ameliorativ asupra însușirilor fizice, chimice și biologice ale solului, utilizarea lor determinând sporuri însemnate de producție în pajiști. Pe pajiștile permanente se folosesc toate tipurile de îngrășămintele organice, o pondere mai mare având-o gunoierul de grajd, îngrășămintele semilichide mustul de grajd și îngrășarea prin târlire.

Gunoii de grajd. Folosirea gunoii de grajd pe pășuni reprezintă una dintre cele mai importante măsuri de sporire a producției și îmbunătățire a compoziției floristice. Gunoii de grajd este un îngrășământ organic complet, care îmbogățește solul în humus, în principalele elemente nutritive, în unele microelemente cât și în microorganisme și produse ale metabolismului lor.

Cantitatea administrată este în funcție de compoziția floristică a pajiștilor, stadiul de degradare a acestora, de cantitatea de gunoi de grajd disponibilă. Dozele recomandate variază între limite largi și anume de la 20 la 40 t/ha. Epoca optimă de aplicare este toamna la încheierea ciclului de pășunat. În felul acesta pe lângă faptul că se obțin sporuri de producții de 10% față de fertilizarea din primăvara, mai există avantajul că timpul de transport este mai lung, deci lucrarea poate fi efectuată în condiții mai bune și că precipitațiile din iarnă antrenează mai bine elementele nutritive în sol.

Primăvara devreme se poate administra gunoi de grajd fânețelor și eventual acelor tarlale de pe pajiște pe care se va intra târziu la pășunat.

Gunoii de grajd este indicat a se administra bine fermentat, deci după ce a stat un an în platformă. Acest lucru este necesar întrucât el se aplică la suprafață. Se recomandă ca gunoii de grajd să se repartizeze cât mai uniform pe pășune. În felul acesta se evita înburuienarea pășunii prin înmulțirea plantelor nitrofile nevalorose, acolo unde prin împrăștiere neuniformă a căzut o cantitate mai mare de gunoi.

Durata de remanenta a gunoii este de 4-5 ani în funcție de doză aplicată, calitatea îngrășământului, compoziția floristică a pajiștii. Sporurile cele mai mari de recoltă se obțin în anul I, spor ce scade treptat de la un an la altul.

Îngrășăminte organice semilichide (tulbureala de grajd). Îngrășăminte organice semilichide provin din adăposturile de bovine prevăzute cu un sistem de evacuare hidraulică a dejecțiilor sau prin spălarea cu jet de apă a padocurilor de la taberele de vară. Aceste îngrășăminte sunt bogate în azot și în potasiu; conținutul în fosfor este însă scăzut.

Îngrășăminte organice semilichide sunt împrăștiate, pe pajiști, cu mașini speciale în doze de 20-30 m³/ha. primăvara devreme sau toamna târziu. Dacă se aplică primăvara, pășunatul este permis numai după o perioadă de 4-5 săptămâni. Aceasta fertilizare are un efect remanent de 2-3 ani.

Târlirea - reprezintă un mod de fertilizare a pajiștilor care se execută direct cu animalele. Astfel animalele, care sunt ținute închise în perioada de odihnă peste zi dar mai ales în timpul nopții, lasă pe sal însemnate cantități de dejecții lichide și solide.

Astfel de terenuri se întâlnesc des în jurul saivanelor, a stanelor. Se pune deci problema folosirii acestor dejecții în scopul sporirii valorii pajiștilor, a producțiilor, cu atât mai mult cu cât cantitatea acestor dejecții este considerabilă. Pentru a se realiza fertilizarea prin târlire animalele sunt ținute mai multe nopți pe același teren, în niște locuri îngrădite, numite târle. Suprafața strungii, târlei, se calculează în raport cu specia sau numărul animalelor.

$$S = N \times s$$

unde: - s este suprafața rezervată unui animal;

N- numărul de animale din turmă.

Târlirea se execută pe întreg sezonul de pășunat Cu o intensitate de maximum 2-3 nopți o oaie/1m² pe pajiști cu covor vegetal valoros, sau 4-6 nopți o oaie /1m² pe pajiști degradate.

Târlirea se execută cu toate speciile de animale, revenind ca echivalent 2-3 nopți IUVM/6m² pe pajiști valoroase sau 4-6 nopți pe pajiști degradate. Depășirea pragului de 6-8 nopți o oaie/1m² sau IUVM/6m² duce la degradarea accentuată a covorului vegetal prin apariția speciilor de buruieni nitrofile (ștevia, urzică, etc.) cât și la poluarea apelor, solului, peisajului, îmbolnăvirea animalelor și alte neajunsuri.

În nopțile în care se realizează târlirea se acumulează cantități suficiente de elemente nutritive, care să determine sporirea procentului de participare în covorul ierbos a unor specii cu valoare foarte mare cum sunt: *Lolium perenne*, *Trifolium repens*, *Trifolium pratense*.

Menținerea animalelor pe tarla se realizează cu ajutorul unor garduri mobile numite porți de târlire (sau țarcuri, oboare, garduri). Acestea au 3-4m lungime, 1,3m înălțime fiind prevăzute cu 4-5 bare orizontale și șipci oblice pentru asigurarea rezistenței.

Efectul târlirii se resimte 2-5 ani. Astfel prin mutarea succesivă a tarlalei, în sezonul de pășunat în decursul unui an, se poate fertiliza o suprafață destul de mare de pajiște.

ATENȚIE

Pe pajiștile care sunt sub angajament APIA utilizarea tradițională a gunoiului de grajd este permisă până în echivalentul a maxim 30 kg azot substanța activă (N s.a.)/hectar

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE ANUALĂ ȘI PE TERMEN LUNG AL PAJIȘTILOR

În activitatea de proiectare și executare a lucrărilor de îmbunătățire a pajiștilor, apare necesitatea aplicării în practică a tehnologiilor diferențiate, în concordanță cu condițiile specifice fiecărui tip de formație de pajiște permanentă.

Pentru sporirea producției pajiștilor permanente, în general, se execută două mari categorii de lucrări:

- lucrări de suprafață;
- lucrări radicale,

Lucrările de suprafață urmăresc crearea de condiții mai bune de viață pentru plantele componente ale covorului vegetal din pajiște, fără a se distruge covorul vegetal existent. Din această categorie fac parte : lucrările tehnico-culturale nedorite, combaterea eroziunii solului, autoînsămânțarea și supraînsămânțarea s.a.

Lucrările radicale sau reînsămânțarea se aplică pajiștilor aflate într-un grad avansat de degradare, în care solul este acoperit cu vegetație sub 60% , iar în covorul vegetal buruienile depășesc 25-30%. În asemenea cazuri vegetația pajiștei permanente degradate se distruge prin destelenire și se înlocuiește cu alta, nouă, care se formează prin însămânțarea unui amestec format din specii de graminee și leguminoase perene mai productive și cu valoare furajeră ridicată.

În mod obișnuit sunt avizate la destelenire pajiștile cu producții mici, sub 4 t, de calitate slabă, cele cu vegetație rărită de sub 60%, puternic invadate de buruieni , peste 25-30%, cele în care mușuroaiele au atins un grad mare de acoperire de peste 25%.

Metodele de destelenire variază în raport de grosimea stratului de țelina, gradul de îmburuienare, panta terenului, umiditatea solului, recurgându-se la unul din următoarele procedee:

- destelenire cu mobilizarea superficială a solului, la adâncimea de 3-5 cm;
- destelenire cu mobilizarea superficială a solului, la adâncimea de 5-12 cm;
- destelenire cu mobilizarea superficială a solului, la adâncimea de 20-25 cm;

Lucrările de îmbunătățire sunt necesare pentru întreținerea corespunzătoare a pajiștilor ceea ce face că valoarea economică a unei pajiști să sporească. Din studiile efectuate pe teren asupra pajiștilor din comuna GORGOTA, prin determinarea capacității de pășunat a rezultat o valoare sub potențialul de producție, aceasta datorându-se folosirii necorespunzătoare și

neaplicării unor lucrări elementare de întreținere. În consecință prezentăm în cele ce urmează lucrările necesare a fi efectuate pentru ameliorarea și întreținerea pajiștilor analizate.

Lucrări de îmbunătățire anuală al pajiștilor

Combaterea buruienilor

Apariția și înmulțirea buruienilor în vegetația pajiștilor este favorizată de manifestarea în exces sau deficit a unor factori ecologici, precum și de gospodărirea necorespunzătoare a pajiștilor: neexecutarea lucrărilor de curățare, nefolosirea unei încărcături cu animale adecvate producției pajiștei, neschimbarea locurilor de odihnă și adăpost pentru animale, fertilizarea neuniformă cu îngrășăminte organice sau chimice, recoltarea cu întârziere a fânețelor, folosirea la supraînsămânțare a unor semințe infestate cu buruieni, etc.

Practic trebuie considerate buruieni sau cel puțin vegetație nedorită *Juncaceae* și *Cyperaceae* din pajiște cât și speciile din alte familii botanice, care în pajiștile analizate de la UAT GORGOTA sunt prezente în procent ridicat.

În compoziția vegetației pajiștilor analizate din localitățile aparținătoare comunei GORGOTA intră pe lângă graminee, leguminoase, *Cyperaceae*, *Juncaceae* și alte plante aparținând speciilor și familiilor foarte diferite, toate acestea fiind cunoscute sub numele generic de plante din alte familii botanice. Majoritatea speciilor care fac parte din grupa plantelor din alte familii botanice sunt neconsumate de animale.

Folosirea nerațională a pajiștilor, supraîncărcarea acestora, intrarea prea devreme cu animalele la pășunat sau scoaterea prea târziu a animalelor de pe pășune, lipsa unor lucrări elementare de îngrijire, a făcut ca plantele din alte familii botanice să devină dominante, rezultând de fapt o pajiște degradată și neproductivă.

RECOMANDĂRI

Pentru îmbunătățirea pajiștilor din comuna GORGOTA recomandăm combaterea speciilor neconsumate de animale din pășuni, prin cosiri repetate și eliberarea terenului de resturile vegetale. Această operațiune este obligatorie după fiecare ciclu de pășunat și cu precădere înainte ca speciile nedorite să fructifice, evitând astfel proliferarea lor.

Obligativu primăvara înainte de intrarea cu animalele pe pășune se fac cosiri de curățire a pajiștii.

Distrugerea mușuroaielor și nivelarea

Mușuroaiile se formează ca urmare a neîngrijirii pajiștilor. Mușuroaiile prezente pe pajiștile analizate sunt de origine vegetală, fiind cauzate de acumularea materiei organice de la plantele neconsumate sau de cioatele care putrezesc treptat, dar și de origine animală în special provocate de cârlițe. Aceasta determină o înțelenire puternică și formarea unui strat compact ce poate fi foarte greu distrus.

RECOMANDĂRI

Pentru combaterea mușuroaielor (de orice tip) recomandăm măsuri preventive care trebuie aplicate anual, spre sfârșitul perioadei de vegetație sau primăvara devreme, folosindu-se grapele obișnuite. Există și mașini speciale de distrugere și împrăștiere a mușuroaielor lăsând în urmă un sol mărunțit și nivelat. Unde mușuroaiile ocupă o suprafață prea mare, dacă este posibilă destelenirea, e bine să se facă aceasta, iar acolo unde nu se poate se face o nivelare cu lama greder. După distrugerea mușuroaielor este obligatorie aplicarea de îngrășăminte și supraînsămânțarea cu un amestec de specii perene cu valoare furajeră ridicată.

Curățirea pajiștilor, îndepărtarea pietrelor, cioatelor

Pe o serie de pajiști, există pietre la suprafață. De asemenea există cioate putrezite, resturi de vegetație aduse de ape cât și materiale rezultate în urma activității omului (aceasta în special pe pajiștile de lângă așezările umane).

RECOMANDĂRI

Curățirea pajiștilor de pietre, cioate; tăierea și scoaterea buturugilor, copacilor uscați, resturi menajere (pet-uri, pungă, conserve). Curățirea singură nu este eficientă. Orice măsură de îmbunătățire a pajiștii trebuie să înceapă cu curățirea, dar ea trebuie să fie urmată de alte măsuri cum sunt: nivelarea, supraînsămânțarea, fertilizarea, toate urmate de obligativitatea folosirii pajiștilor prin pășunat rațional.

Lucrări ce se execută în timpul pășunatului

După trecerea animalelor rămân o serie de dejecții solide care trebuie considerate, în primul rând, ca sursa de elemente nutritive pentru vegetație. Importanța acestora este mare pe pajiștile unde nu se aplică fertilizarea sau pe acelea situate în zone cu regim pluviometric bogat, care face ca o serie de elemente nutritive să fie spălate.

Dacă pe pajiște sunt vaci de lapte de exemplu, atunci în medie o dejecție solidă de vacă acoperă în întregime o suprafață de 0,09 m², dar acțiunea ei asupra vegetației se întinde pe o

suprafață chiar de 10 ori mai mare. Aceasta cauzează neajunsuri mari, întrucât favorizează dezvoltarea speciilor nitrofile, lipsite de valoare economică, creând astfel mari neuniformități în compoziția floristică.

Dacă dejecțiile nu se împrăștie, după 10 zile, dispar toate leguminoasele și 75 % din graminee. Un alt neajuns este și faptul că dejecțiile sunt focare de infecții. De aceea impunem ca pe pajiștile folosite de către animale din localitățile comunei GORGOTA, după fiecare ciclu de pășunat dejecțiile solide să fie împrăștiate. Astfel ele vor contribui la îmbunătățirea pajiștii.

După ce animalele au fost scoase de pe pășune rămân o serie de plante neconsumate. Aceste plante sunt cele pe care animalele le ocolesc. Rămânând pe pajiște ele pot forma semințe și ea atare proliferază. De aceea ele trebuie îndepărtate prin cosire. Operația este obligatorie, ca și precedentă, după fiecare ciclu de pășunat.

RECOMANDĂRI

În timpul pășunatului trebuie să se execute o serie de lucrări care să ducă la îmbunătățirea compoziției floristice, la refacerea cât mai rapidă a plantelor, la sporirea producției de masă verde pe unitatea de suprafață, la asigurarea zooigienei:

- cosirea resturilor nepășunate după ce animalele au părăsit tarlăua, ceea ce împiedică fructificarea și deci înmulțirea plantelor slabe din punct de vedere furajer, neconsumate de animale;
- împrăștierea dejecțiilor animaliere, care prezintă cel puțin trei avantaje legate de faptul că: se împiedică astfel crearea condițiilor de dezvoltare a buruienilor nitrofile nevaloroase, care s-ar putea dezvolta în jurul acestora; se realizează o anumită fertilizare a pajiștilor; se înlătură focarele de infecție cu viermi paraziți. Această operație se realizează cu grapele .
- fertilizarea fracționată cu azot;
- irigarea acolo unde este posibil.

Toate aceste măsuri, aplicate în complex, au ca efect creșterea valorii economice a pășunii respective.

Supraînsămânțarea

Pentru completarea golurilor și proliferarea plantelor valoroase, se recomandă supraînsămânțarea cu specii valoroase corespunzătoare condițiilor ecologice specifice. Supraînsămânțarea trebuie executată în urma unei mobilizări superficiale a solului, recomandabil primăvara.

Supraînsămânțarea reprezintă cea de a doua măsură tehnologică de baza după fertilizare, pentru sporirea producției și îmbunătățirea valorii furajului obținut. Supraînsămânțarea se face pe pajiștile permanente cu grad redus de acoperire cu vegetație ierboasă, precum și la cele cu compoziție floristică necorespunzătoare, în special cu procent redus de leguminoase.

Supraînsămânțarea este obligatorie pe pajiștile fertilizate prin târlire, pe cele la care s-au făcut lucrări tehnico-culturale, simple sau complexe și pentru prelungirea duratei de folosire a pajiștilor temporare. În funcție de relief, supraînsămânțarea se poate face mecanizat sau manual.

Epoca optimă de efectuare a supraînsămânțării este primăvara devreme, când temperatura nu coboară sub 0°C , solul are rezervă suficientă de apă și vegetația existentă face concurență redusă instalării noilor plante. Semințele se introduc în sol la adâncimea de 1,5 – 2 cm. În primul an de la supraînsămânțare pajiștea se folosește numai ca fâneață.

Prin supraînsămânțarea pajiștilor se înțelege lucrarea de introducere de semințe de graminee și/sau leguminoase perene valoroase în vechiul covor vegetal prin prelucrarea parțială a felinii. Comparativ cu lucrarea de refacere totală a covorului ierbos prin reînsămânțare, supraînsămânțarea pajiștilor are următoarele avantaje: poate fi executată pe pajiști pe care reînsămânțarea prin prelucrare totală a solului nu se poate efectua (strat superficial, pietre la suprafață, aciditate sau alcalinitate ridicată în straturile inferioare, exces de umiditate, terenuri erodate, etc.); nu există diminuări de producție în anul în care se face lucrarea; necesarul de sămânță este mai mic; consumul de energie și costurile sunt mai reduse.

Ca urmare a acestor avantaje supraînsămânțarea pajiștilor se aplică cu succes și pe pajiștile semănate pentru creșterea duratei de folosință a acestora prin corectarea periodică a compoziției floristice (a raportului între gramineele și leguminoasele perene).

Tehnologia de supraînsămânțare a pajiștilor degradate cuprinde următoarele grupe de lucrări pentru: - asigurarea condițiilor optime de răsărire și dezvoltare a speciilor folosite; - diminuarea competiției vegetației existente; - supraînsămânțarea pajiștilor; - valorificarea pajiștilor după supraînsămânțare.

Pajiști indicate pentru supraînsămânțare:

- cu vegetație rărită;
- cu compoziția floristică necorespunzătoare (îmburuienate);
- cu volum edafic redus;
- pe solurile turboase sau grele pe care prelucrarea prin arătură este dificilă.

- având ca urmare scăderea capacității portante a solului și, implicit, diminuarea încărcăturii cu animale; pe terenuri expuse la eroziune și alunecări;
- pe vetrele rămase după: combaterea vegetației lemnoase nevaloroase;
- distrugerea mușuroaielor; scoaterea pietrelor; nivelare: pe suprafețele târlite;
- pe suprafețele pe care nu sunt indicate lucrările de prelucrare totală a solului (prin arat, frezat etc) în vederea protejării mediului.

Lucrările de asigurare a condițiilor optime de răsărire și dezvoltare a speciilor folosite constau din: amendarea, fertilizarea cu îngrășăminte pe bază de fosfor și potasiu, fertilizarea cu îngrășăminte organice și curățirea de vegetația nevaloroasă, de mușuroaie și de pietre.

Lucrări de diminuare a competiției vegetației existente

Diminuarea competiției vegetației existente trebuie să se facă atât înainte de supraînsămânțare cât și la cca 10 -15 zile după supraînsămânțare. Înainte de supraînsămânțare diminuarea competiției vegetației existente se poate face prin următoarele metode:

- pășunatul "ras" cu încărcătură mare de animale;
- curățatul vechii vegetații cât mai aproape de sol (cu mașinile de curățat pajiști MCP-2, MCP-2,5 etc.);
- cositul cât mai aproape de sol, adunatul vegetației în brazde imediat după cosire, strânsul de pe câmp și transportul vegetației cosite.

După supraînsămânțare, diminuarea competiției vegetației existente se poate face prin:

- pășunat intens, la intervale scurte, cu tineret taurin, până la apariția noilor plante semănate;
- curățirea joasă a vegetației cu mașinile rotative de curățat pajiști MCP-2, MCP-2,5 etc.;
- cositul cât mai aproape de sol.

Epoca optimă de supraînsămânțare

Succesul supraînsămânțării depinde în cea mai mare măsură de condițiile de umiditate și temperatură, care trebuie să asigure atât germinarea, cât și dezvoltarea în covorul vegetal a tinerelor plante.

În general aceste condiții se realizează primăvara devreme. În unele zone cu umiditate a solului suficientă sau cu precipitații uniform repartizate de-a lungul perioadei de vegetație.

supraînsămânțarea se poate face și în perioada de sfârșit de vară - început de toamnă, dar plantelor trebuie să li se asigure cel puțin 2 luni de la răsărire până la venirea iernii, pentru a se dezvolta corespunzător.

Adâncimea de supraînsămânțare

Adâncimea de introducere a semințelor în sol variază în funcție de mărimea semințelor. În general aceasta este dictată de sâmbanța cu dimensiunile cele mai mici. Astfel semințele de *Trifolium repens* (trifoi alb), *Lotus corniculatus* (ghizdei) și cele de *Phleum pratense* (timoftică) ca și amestecurile care conțin aceste specii se vor semăna la adâncimea de 1-2 cm, iar semințele și amestecurile celelalte la o adâncime de 2-2.5 cm, cu excepția speciei *Onobrychis viciifolia* (sparcetă) care se seamănă la o adâncime de 3,5-4 cm. Distanța dintre rândurile sau benzile care se supraînsămânțează este cuprinsă între 12,5 și 30 cm.

ATENȚIE

Nu vor fi realizate însămânțări de suprafață sau supraînsămânțări pe pajiștile aflate sub angajament APIA. Se pot face doar în cazul terenurilor degradate și doar cu specii din flora locală.

MENȚIUNI

Menționăm faptul că, în cazul în care se dorește supraînsămânțarea amestecul se va face cu speciile recomandate în prezentul amenajament.

LUCRĂRI TEHNICE ȘI INSTALAȚII

Pe pajiști unele împrejurări sunt deosebit de necesare pentru o mai bună exploatare a covorului ierbos. Aceste împrejurări, sub formă de garduri, servesc la delimitarea de tarlale, la separarea unor fânețe de pășuni, la împrejurirea stanelor, taberelor de vară, a locuințelor, plantațiilor, terenurilor degradate, a prăpastiilor, a terenurilor mlăștinoase etc.

Amplasarea gardurilor în vederea împărțirii pe tarlale a pajiștilor se va face conform schitei-hărții care cuprinde:

- suprafețele care se vor supraînsămânța;
- tarlalele situate pe pajiști permanente (pentru menținerea compoziției floristice printr-un pășunat rațional);
- suprafețele cu pajiști anuale/temporare;
- suprafețele utilizate ca fânețe;
- terenurile fragile care sunt susceptibile la eroziune;

- cursurile de apă, șanțurile, în care se pot infiltra nutrienți;
- alte caracteristici naturale de peisaj.

Gardurile temporare reprezintă un sistem eficient pentru pășunatul rațional al tuturor ierburilor, modalitate rapidă de a regla suprafața de pășiște la cerințele reale ale animalelor, de a păstra densitatea optimă a animalelor și pentru gestionarea corectă a cantității de masă verde consumată de către animale.

PASTORUL ELECTRIC

Gardul electric constituie un mijloc foarte eficient pentru organizarea pășunatului pe tarlale, pentru delimitarea parcelelor sau pentru protejarea împotriva animalelor sălbatice. Acest echipament funcționează pe principiul producerii unor șocuri de tensiune înaltă, dar de intensitate joasă și de foarte scurtă durată, asupra animalului care atinge conductorul gardului, prin închiderea unui circuit electric între conductor și pământ prin corpul animalului. Gardurile electrice moderne folosesc pentru alimentare baterii de acumulare care sunt menținute în stare de încărcare cu instalații cu panouri fotovoltaice.

Generatoarele de impulsuri sunt construcții electronice compacte care au rolul de a transforma curentul preluat de la sursa de alimentare în curent cu impulsuri de tensiune ridicate, la intensitate scăzută și de foarte scurtă durată. Parametrii pe care trebuie să-i realizeze un generator de impulsuri la nivelul lungimii totale a conductorului sunt:

- tensiunea minimă a impulsului de 2000 V, tensiunea impulsului pentru oi poate ajunge până la 4.000 V;
- energia impulsului cuprinsă între 1 și 5 J;
- perioada dintre două impulsuri cuprinsă între 1 și 1,5 secunde;
- durata impulsului de maxim 25 milisecunde.

Drept conductori pentru garduri electrice se folosesc: conductori din sârmă zincată cu diametru cuprins între 1,5 și 2,5mm, conductori rotunzi acoperiți la exterior cu împletitura din lițe de cupru cu diametrul exterior cuprins între 2,5 și 12,5 mm, conductori sub formă de panglică cu lățimi cuprinse între 6 și 40 mm. Lungimea conductorului pe care poate să-l alimenteze un generator de impulsuri poate atinge chiar 30 km și depinde de rezistența specifică a conductorului și de puterea generatorului de impulsuri folosit. Ca stâlpi pentru gardul electric se pot folosi: stâlpii din lemn, stâlpii metalici, stâlpii din fibre de sticlă sau mase plastice dure

etc. Conductorii se fixează pe stâlpi folosind izolatori. La instalarea pe teren a gardului trebuie respectate indicațiile din notița tehnică.

Plantații silvice de protecție

Pe pășuni se recomandă plantarea de arbori izolați (60-100 buc./ha) pentru ocrotirea de arșiță a animalelor și a covorului ierbos în perioada de pășunat. Dintre speciile silvice, acolo unde sunt condiții prielnice, este preferat nucul care are umbra deasă, nu este decojit în stadiul tânăr de animale și insectele deranjează mai puțin animalele în perioada de odihnă. Pe lângă nuci se pot planta și alți arbori izolați sau în pâlcuri, cum ar fi stejari în zonele mai uscate, plopi și sălcii în zone mai umede cu izvoare de coastă, salcâmi și pini în porțiuni erodate.

De asemenea, este indicată plantarea în masiv a stejarului, pinului negru, salcâmului pe coamele dealurilor pentru asigurarea echilibrului hidric al umidității atmosferice cu rol benefic în instalarea și extinderea unor specii de pajiști xeromezofile și chiar mezofile. Fără aportul vegetației lemnoase care îmbunătățește microclimatul și regimul de umiditate nu este posibilă schimbarea compoziției floristice actuale care este adaptată la insolație și uscăciune extremă, cu slabă valoare nutritivă.

Pentru îmbunătățirea covorului ierbos prin diversificarea speciilor se recomandă sistemul agrosilvopastoral practicat de secole în unele țări mediteraniene cu plantații de diverse specii (stejari, pini, măslini, argan etc.) care au dat rezultate remarcabile în condițiile de climat mai arid și soluri slab fertile, pietroase etc.

Pe suprafețele cu arborete, ce au rol de protecție, nu se pășunează și nu se fac nici un fel de lucrări, decât numai operațiuni de igienă, de extragere de arbori uscați, doborâți de vânt, a crăcilor rupte și căzute.

Pentru adăpostirea animalelor și pentru refugiul acestora împotriva vânturilor, furtunilor, arșiței solare sau împotriva frigului, ploilor, grindinei, zăpezilor etc., se lasă pe pășune, la margine, în partea cea mai joasă sau în interiorul ei, arbori sub formă de buchete, grupe sau pâlcuri și chiar arbori izolați bine creșcuți și bine conformați. Suprafața cu arbori pentru adăpost și refugiu nu poate avea o întindere mai mare decât 10 % din suprafața totală a trupului de pajiște respectiv. În aceste arborete, pe lângă operațiunile de igienă, se taie și crăcile până la înălțimea de 2 m, spre a înlesni circulația animalelor.

Calendarul lucrărilor pe pajiște, în acord cu legislația în vigoare

IANUARIE.

Nu vor fi realizate însămânțări de suprafață sau suprainsămânțări. Se pot face doar în cazul terenurilor degradate și doar cu specii din flora locală (Agromediu 214/1, 214/2, 214/3.1, 214/3.2)

FEBRUARIE

Acțiuni pe teren

- Continuarea curățirii pajiștilor, respectiv defrișării vegetației lemnoase în "ferestrele" iernii, dacă vremea o permite. Vegetația nedorită trebuie adunată de pe pajiște;
- Transportul gunoiului de grajd și aplicarea lui. Utilizarea tradițională a gunoiului de grajd este permisă până în echivalentul a maxim 30 kg azot substanța activă (N s.a.)/hectar (214/1, 214/2, 214/3.1, 214/3.2) a se vedea Caietul de Agromediu/APIA ;
- Aplicarea amendamentelor pe sărături;
- Aplicarea îngrășămintelor chimice complexe din formele 16-16-16 sau 22-11-11 (NPK) pe pajiștile permanente, îndeosebi unde dorim să începem pășunatul mai devreme. Pe pajiștile care sunt sub angajament APIA (214/1,214/2, 214/3.1, 214/3.2) utilizarea pesticidelor și a fertilizanților chimici este interzisă;
- Desfundarea canalelor de desecare, acolo unde este cazul, dacă solul nu este acoperit;
- Interzicerea pășunatului, îndeosebi cu oile și caprele, pentru a preveni degradarea solului și rărirea prematură a covorului ierbos.

MARTIE

Acțiuni pe teren

- Se continua defrișarea vegetației lemnoase;
- Împrăștierea mușuroaielor și nivelarea terenului;
- Se continuă, unde este cazul, transportul și aplicarea gunoiului de grajd și al amendamentelor;
- Eliminarea excesului de umiditate temporară prin canale de desecare și al excesului permanent prin drenaje;
- Se începe plantarea arborilor pentru eliminarea umidității (unde este cazul - plop, salcie), umbră la animale sau delimitare tarlale (unde este cazul);
- Se continua aplicarea îngrășămintelor chimice după topirea zăpezii (unde este cazul);

- Se construiesc sau se refac drumurile de acces, pe pășune;
- Se verifică sursa de apă, în vederea asigurării apei pentru adăpat pentru animale, din râuri sau fântâni. Se vor realiza: captări, amenajări specifice, puțuri, jgheaburi etc.
- Se vor realiza (acolo unde este cazul) construcții ușoare pentru adăpostirea animalelor (tabere de vară). În cazul în care ele există se va trece la dezinfectarea și repararea acestora. Adăposturile vor fi dimensionate după numărul animalelor iar acolo unde este cazul vor fi prevăzute cu instalații de colectare și distribuție a dejecțiilor și alte utilități.
- Se vor repara și dezinfecta stanele, saivanele, etc.

APRILIE

Ațiuni pe teren

- Încheierea acțiunilor de împrăștiere a mușuroaielor, defrișării vegetației lemnoase dăunătoare și nivelarea terenului;
- Încheierea fertilizării cu gunoi de grajd și aplicarea amendamentelor (dacă este cazul);
- Continuarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare (eliminarea excesului de umiditate);
- Continuarea aplicării îngrășămintelor chimice (dacă este cazul);
- Lucrări de supraînsămânțare a pajiștilor cu covor ierbos degradat (acolo unde este cazul);
- Eliminarea crengilor uscate la arborii izolați de pe pășuni;
- Finalizarea lucrărilor de plantare arbori pentru umbră, împrejmuiri sau desecări biologice (acolo unde este cazul);
- Reparații la alimentările cu apă (puțuri, jgheaburi etc) podețe, drumuri, garduri de împrejmuire, adăposturi pentru animale, stâni și alte dotări pentru sezonul de pășunat;
- Începerea sezonului de pășunat pe pășuni după data de 20 aprilie și respectarea pășunatului pe specii și categorii de animale. Pășunatul începe când solul e bine zvântat. Pășunile inundate nu trebuie pășunate mai devreme de 2 săptămâni de la retragerea apelor (214/1, 214/2, 214/3.1, 214/3.2);
- Este interzis aratul și discuitul pajiștilor sub angajament APIA (214/1, 214/2, 214/3.1, 214/3.2) a se vedea Caietul de Agromediu/APIA ;
- Respectarea încărcăturii optime de animale la hectar.

MAI

- Utilizatorii de pajiști au obligația să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar (0,3 UVM). Pășunatul se efectuează cu maxim 1,0 UVM (Unitate Vita Mare) - maxim o bovină la

hectar (214/1, 214/2, 214/3.2) — a se vedea tabele de conversie din Ghidul pentru Fermieri de la APIA.

- Trebuie să se asigure o densitate optimă pe întreaga suprafață (CP x suprafața pajiștii), pentru prevenirea pășunatului excesiv, care conduce la reducerea ratei de refacere a pășunii, scăderea producției de iarbă și a cantității de iarbă consumată de animale în ciclurile următoare de pășunat.

- Planificarea succesiunii de pășunat a tarlalelor (pășunatul continuu) cu respectarea următoarelor criterii:

- a. conducerea turmelor pe un anumit traseu, care din când în când este modificat. Astfel animalele nu stau în același loc, ci pășunează pe locuri diferite și în aceeași zi și în zile diferite;
- b. pășunatul în front, în acest caz animalele sunt dirijate în deplasarea lor pe pășune de către un cioban ce le permite înaintarea numai pe măsură consumării plantelor;
- c. pășunatul continuu (liber) intensiv simplificat unde parcelarea este redusă în mod substanțial la 1-2 parcele, delimitate prin bariere naturale (canal, albia unui râu, garduri de arbuști), drumuri, semne convenționale sau prin garduri, cu efect direct asupra diminuării cheltuielilor ocazionale de parcelare și alimentare cu apă.

- Se respectă pășunatul cu speciile de animale (oi, vaci, cai) stabilite anterior, pentru a preveni reducerea potențialului productiv al pajiștii și afectarea calității acesteia.

IUNIE

A acțiuni pe teren

În zona de câmpie și dealuri joase începe campania de combatere a principalelor buruieni din pajiștile, respectiv plantele neconsumate de animale.

- Începe recoltarea fânețelor și conservarea furajelor sub formă de siloz, semisiloz și fân, în funcție de regimul pluviometric și dotarea fermelor.

Nu se vor efectua lucrări mecanizate pe pajiștile sub angajament APIA (214/2, 214/3.1, 214/3.2):

Cositul trebuie efectuat până la 1 IULIE, realizat în etape. O bandă necesită de 3 metri va fi lăsată pe marginile fiecărei parcele. Aceasta bandă poate fi cosită după 1 septembrie (214/3.2)

IULIE

- Cositul poate începe doar după data de 1 iulie (214/1, 214/2):

- Masa vegetală cosită trebuie adunată de pe suprafața fâneței nu mai târziu de două săptămâni de la efectuarea cositului (214/1,214/2),
- Cositul se va realiza dinspre interiorul parcelei spre exteriorul acesteia. O bandă necesită sau nepășunată de 3 metri va fi lăsată pe marginile fiecărei parcele. Aceasta bandă poate fi cosită / pășunată după 1 SEPTEMBRIE;
- Folosirea mixtă - pășunatul permis după prima coasă.

AUGUST

- Cositul resturilor neconsumate și împrăștierea dejecțiilor solide, după fiecare ciclu de pășunat;
- Aplicarea fazială a azotului pentru pajiștile care nu sunt sub angajament APIA (214/1, 214/2, 214/3.1, 214/3.2);
- Agricultorii care utilizează pajiști permanente nu trebuie să ardă vegetația, inclusiv iarba rămasă după cositul pajiști (GAEC 8), obiectivul acestei condiții fiind menținerea unui nivel minim de întreținere a solului prin protejarea pajiștilor permanente.

SEPTEMBRIE

- Menținerea pajiștilor permanente, prin asigurarea unui nivel minim de pășunat sau cosirea lor cel puțin odată pe an (GAEC 7);
- Nu este permisă tăierea arborilor solitari sau a grupurilor de arbori de pe terenurile agricole (GAEC 9);
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:

1. Fertilizator solid — nu mai aproape de 6 m de apă.
2. Fertilizator lichid — nu mai aproape de 30 m de apă.
3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.

OCTOMBRIE

La sfârșitul lunii animalele se pregătesc să iasă de pe pășune;

NOIEMBRIE

- Este interzis a se intra cu animalele în pajiște, plantele din covorul vegetal au nevoie de o perioadă de repaus.

- Niciun tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate. (Ordin Comun 1182/1270/2005.cerințe pentru zonele vulnerabile la nitrați);

DECEMBRIE

- Este interzis a se intra cu animalele în pajiște, plantele din covorul vegetal au nevoie de o perioadă de repaus.

SPECIFICARE:

Codul 214 reprezintă — Măsură de Agromediu din Programul Național de Dezvoltare Rurală, din cadrul Pilonul 2/Axa 2 GAEC reprezintă— Bune Practici Agricole și de Mediu — SAPS Plățile Directe (pe suprafața) din cadrul Pilonului 1

EXPLICAȚII

214/1 (Pachetul1) — „Pajiști cu Înaltă Valoare Naturală”,

214/2 (Pachetul 2) — „Pajiști cu Înaltă Valoare Naturală - Practici Agricole Tradiționale”;

214/3.1(Pachetul 3: Varianta 3.1) — „Crex Crex/ Cristelul de câmp;

214/3.2(Pachetul 3: Varianta 3.2) — „Lanius minor și Falco vespertinus/ Sfrancioc cu fruntea neagră și omuleț de seară.

6.2. Amestecuri de ierburi recomandate pentru reînsămânțarea sau supraînsămânțarea pajiștilor

Formarea amestecurilor de graminee și leguminoase

Pentru reînsămânțarea pajiștilor se folosesc graminee și leguminoase perene. Speciile cele mai folosite sunt :

Graminee

- golomățul - (*Dactylis glomerata*);
- timoftica - (*Phleum pratense*);
- păiușul de livezi - (*Festuca pratensis*);
- raigrasul peren - (*Loliul perenne*);
- obsiga nearistata - (*Bromus inermis*);
- păiușul înalt - (*Festuca arundinacea*);
- păiușul roșu - (*Festuca rubra*).

Leguminoase

- trifoiul alb - (*Trifolium repens*);
- ghizdeciul - (*Lotus corniculatus*);
- lucerna - (*Medicago sativa*);
- sparceta - (*Onobrychis viciifolia*);
- trifoiul roșu - (*Trifolium pratense*).

După destinația care i se stabilește pajiștii la înființare și durata menținerii ei în cultură, amestecurile se diferențiază în trei categorii:

- amestecuri pentru pajiști cu durată scurtă, folosite ca fânețe;
- amestecuri pentru pajiști cu durată medie, folosite mixt;
- amestecuri pentru pajiști cu durată mare, folosite mai ales ca pășuni.

În cazul pajiștilor de scurtă durată se introduc în amestec 2-3 specii de ierburi, din care o leguminoasă și 1-2 graminee. În acest caz pășunea se menține 2-3 ani și se folosește în exclusivitate prin cosit.

Pajiștile cu durată mijlocie de folosință sunt alcătuite din 3-4 specii, din care una sau două leguminoase. Se folosesc de obicei mixt, începând cu anul al doilea de vegetație și se mențin 4-6 ani.

Din ultima categorie fac parte pășunile însămânțate cu amestecuri compuse dintr-un număr mare de specii, 4-5, a căror durată de folosință depășește 7-8 ani.

Pentru pajiștile folosite prin cosit se aleg specii de talie înaltă, care au multe frunze și o capacitate mare de regenerare. La înființarea pajiștilor folosite prin pășunat amestecurile vor fi predominante de plante cu talie joasă și mijlocie, caracterizate prin vivacitate mare, bogate în frunze bazale, care formează un covor vegetal elastic, rezistent la călcat și care au o bună capacitate de regenerare.

Principiile care stau la baza alcătuirii amestecurilor sunt următoarele:

- stabilirea duratei amestecului și a modului de exploatare;
- stabilirea procentului de participare al gramineelor și leguminoaselor perene în funcție de tipul amestecului;
- stabilirea numărului total de specii pentru tipul respectiv de amestec;
- stabilirea numărului de specii pentru fiecare grupă – graminee și leguminoase;
- stabilirea procentului de participare în amestec al fiecare specii;

- calcularea cantității de sămânță pentru fiecare specie în funcție de procentul de participare în amestec.

Structura amestecurilor de graminee și leguminoase perene pentru pajiștile semănate
(% din norma de semănat)

Mod de folosință	Ani de exploatare	Graminee			Leguminoase		
		Total	Din care cu talie		Total	Din care cu talie	
			Inaltă	Joasă		Inaltă	Joasă
Fâneață	2-3	30	30	-	70	70	-
	4-6	60	60	-	40	40	-
Pășune	peste 7	70	30	40	30	-	30
Mixt	4-6	60	50	10	40	30	10
	peste 7	60	40	20	40	25	15

Zona de câmpie înaltă și silvostepă (altitudine 90-300 mdm)

Specia	Kg/ha	Procent (%)
Amestec pentru fâneață		
Golomăț	15	54
Lucernă	10	35
Ghizdei	3	11
Amestec cu valorificare prin pășunat		
Golomăț	7	24
Raigras peren	2	7
Ghizdei	5	18
Păiuș de livezi	15	51
Amestec cu valorificare mixtă		
Golomăț	10	37
Păiuș de livezi	10	37
Lucernă	4	15
Ghizdei	3	11

PRECIZARE

Prin lucrări de ameliorare se poate mari producția pajiștilor cu 30 - 40%. În aceasta situație încărcătura de animale pe ha (capacitatea de pășunat) poate ajunge sau chiar depăși

1 UVM/ha.

6.3. Capacitatea de pășunat.

CAPACITATEA ACTUALĂ DE PĂȘUNAT A PĂȘUNILOR DIN UAT GORGOTA

Trupul de pajiște	Suprafața Parcelei Ha	Producția de masă verde t/ha	Coef. de folosire %	Producția de masă verde utila t/ha	Producția totala de masă verde T	ZAF*	Incărcare cu UVM	
							/ha	Total
1	2	3	4	5 (col3xcol. 4)	6 (Col.2xcol .3)	7 (Col.5/0, 05)	8 (Col.7/DS P*)	9 (Col.2xcol 1.8)
CRIVINA	31,3950	5,5	85	4,67	172,67	93,40	0,62	19,46
POTIGRA FU	53,11	5,5	85	4,675	291,50	93,5	0,62	32,92

DSP – Durata sezon de pășunat (150 zile)

ZAF – Număr de zile animal furajat pe pășune

0,05 – cantitatea de masă verde în tone consumate efectiv de 1 UVM/zi

** Teren mlăștinos

CAPACITATEA DE PĂȘUNAT A PĂȘUNILOR DIN UAT GORGOTA DUPĂ EXECUTAREA LUCRĂRILOR DE AMELIORARE

Trupul de pajiște	Suprafața Parcelei Ha	Producția de masă verde t/ha	Coef. de folosire %	Producția de masă verde utila t/ha	Producția totala de masă verde T	ZAF*	Incărcare cu UVM	
							/ha	Total

1	2	3	4	5 (col3xcol. 4)	6 (Col.2xcol .3)	7 (Col.5/0, 05)	8 (Col.7/DS P*)	9 (Col.2xco l.8)
CRIVINA T 5 P 57	31,3950	7,7	95	7,31	241,74	146,2	0,97	30,45
POTIGRA FU T 50 P 530,531,533	53,11	7,7	95	7,31	408,94	146,2	0,97	51,51

DSP – Durata sezon de pășunat (150 zile)

ZAF – Număr de zile animal furajat pe pășune

0,05 – cantitatea de masă verde în tone consumate efectiv de 1 UVM/zi

* Creștere a producției de masă verde cu 40%, și a coeficientului de valorificare 5-10 %

** **Teren mlăștinos**

6.4. Organizarea pășunatului pentru diferitele specii de animale.

Metodele de pășunat se clasifică în două categorii : pășunatul liber (continuu sau nerational) și pășunatul rational. Ambele metode au variante pentru exploatarea intensivă și extensivă.

Pășunatul continuu (liber) este sistemul de pășunat practicat, în zonă, din cele mai vechi timpuri, fiind un sistem extensiv. Conform acestui sistem, animalele sunt lăsate să pască pe pășune de primăvară devreme și până toamna târziu. Sistemul este practicat în zonele secetoase, unde producția pajiștilor permanente este mică și neuniform repartizată pe cicluri de pășunat; perioada de secetă din vara duce la diminuarea producției în ciclurile trei și patru.

În condițiile actuale, din studiul vegetației pajiștilor, **nu recomandăm în nici un trup de pajiște analizat împartirea în suprafețe mai mici deoarece producția pajiștilor este prea mică și nu se justifică economic.**

Cu toate acestea în următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare a pajiștilor, unele pajiști pot fi împărțite (în mod special blocurile fizice — cu subvenții APIA) și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.

RECOMANDĂRI

Practicarea unor variante de raționalizare a pășunatului continuu:

- conducerea turmelor pe un anumit traseu, care din când în când este modificat.

Astfel animalele nu stau în același loc, ci pășunează pe locuri diferite și în aceeași zi și în zile diferite;

- pășunatul în front. în acest caz animalele sunt dirijate în deplasarea lor pe păune de către un cioban ce le permite înaintarea numai pe măsură consumării suficiente a plantelor;

- pășunatul continuu (liber) intensiv simplificat unde parcelarea este redusă în mod substanțial la 1-2 parcele cu efect direct asupra diminuării cheltuielilor ocazionale de parcelare și alimentare cu apă.

În momentul în care producția pajiștii se vă îmbunătățește considerabil se va putea trece la organizarea unui pășunat rațional, pe anumite unități de exploatare.

Pășunatul rațional (prin rotație). Are ca principiu împărțirea pășunii în tarlale și intrarea succesivă cu animalele pe tarlale. Organizarea unui pășunat rațional (prin rotație) presupune stabilirea numărului de parcele (tarlale) în care se împarte pajiștea, suprafața acestora și durata de timp cât stau animalele pe tarla.

În această metodă pășunea este păscută doar pentru anumite perioade, intercalate cu pauze care permit refacerea plantelor din pajiști (25-30 de zile). Ciclul de pășunat se referă la durata de refacere a pajiștii și durata pășunatului pe o tarlă. Astfel în intervalul de pășunat de 150 de zile ,avem 3-4 cicluri de pășunat în funcție de evoluția factorilor climatici; în general în zona de câmpie pe timpul verii vegetația pajiștilor suferă foarte mult.

Această metodă prezintă mai multe variante:

- **prima variantă - pășunatul dozat**, pe care o recomandăm pentru pajiștile permanente, cu producții mai mici de 8 t/ha m.v. , se referă la atribuirea unei suprafețe mai mici de pășune, pe care animalele stau o perioadă mai lungă de timp. Suprafața tarlalei se calculează în funcție de producția pășunii, de numărul de animale. Tarlalele sunt utilizate în succesiune.

- **varianta intensivă - a pășunatului rațional** consta în împărțirea pășunii în 8 - 12 tarlale și intrarea succesivă cu animalele pe tarlale. Această variantă este deja mai pretențioasă și se recomandă acolo unde producția pășunii depășește 13-15 t/ha masă verde.

Conform legislației în vigoare și a literaturii de specialitate, pentru stabilirea numărului de tarlale se face raportul între durata de refacere a vegetației pajiștii durata pășunatului pe o tarla:

$$N.t. = D.r. \times D.p.$$

în care:

- N.t. - numărul de tarlale;
- D.r. - durata de refacere a pajiștii (pentru regenerarea plantelor). Cu variații cuprinse între 24 și 50 zile, în funcție de numărul ciclului de pășunat, condițiile meteorologice, altitudine, tipuri de plante etc.;
- D.p. - durata de pășunat pe o tarla cu variații cuprinse între 3 și 6 zile.

Numărul de tarlale se majorează cu 1-2, reprezentând tarlalele care se scot anual prin rotație de la pășunat, pentru aplicarea metodelor de îmbunătățire.

După stabilirea numărului de tarlale și a suprafețelor acestora se trece la delimitarea tarlalelor. Delimitarea tarlalelor — se realizează prin formele naturale ale reliefului (râuri, vai) vegetația lemnoasă existentă (liziere, pâlcuri de arbori), drumuri, semne convenționale sau prin garduri.

Gardurile fixe sunt formate din stâlpi înalți de 1,5 m de la suprafața solului, depărtați între ei la 3-4 m, pe care se fixează 3-4 rânduri de sârmă ghimpată sau gardurile interioare pot avea numai două rânduri de sârmă. Gardurile fixe sunt costisitoare și necesită lucrări permanente de întreținere.

Gardurile electrice — cu pastor electric, reprezintă soluția cea mai bună pentru organizarea pășunatului pe tarlale. În interiorul tarlalelor se pot delimita suprafețe mai mici, pe care animalele să stea 1-2 zile sau doar o jurnatate de zi. Delimitarea între parcele se poate face și prin garduri vii formate din foioase. Gardurile sunt indispensabile din punct de vedere tehnologic, economic și ecologic. Ele reduc viteza vânturilor, asigură umbra pentru animale în zilele toride, păstrează umiditatea solului, produc oxigen. Se recomandă următorii arbuști: șoc, lemn cainesc, gledice, sălcioara, catina albă, păducel, alun, etc.

Timpu de pășunat pe tarla prezintă de asemenea o importanță deosebită. Se cunoaște faptul că animalele erbivore reușesc, în câteva ore, să-și procure necesarul de hrană. În rest se plimba bătătorind iarba și solul. De aceea este indicat să se pășuneze

dimineața 3-4 ore, să se întrerupă pășunatul 2-4 ore (timp în care animalele se odihnesc și beau apă) și să se reia după - amiaza de asemenea 3-4 ore.

În cazul pășunatului rațional (când se face tarlalizarea) pășunea se menține la un nivel productiv ridicat prin fertilizarea periodică, la fiecare 3-4 săptămâni cu îngrășăminte pe bază de azot, în doze de 50-60 kg/ha N. În timpul administrării îngrășămintelor nu se întrerupe pășunatul. Excepție fac pajiștile care sunt sub angajament APIA. La acestea fertilizarea se va face în funcție de recomandările din pachetul accesat.

Avantaje sistemului rațional (în oricare din variante) de pășunat sunt:

- se limitează timpul petrecut de animale pe un anumit teritoriu;
- sporește producția pășunilor ca urmare a faptului că plantele după folosire au timp pentru refacere;
- ciclurile de pășunat determină o uniformizare a producțiilor în decursul perioadei de vegetație;
- înlăturarea pășunatului selectiv prin faptul că animalele sunt obligate să consume toate speciile, adică atât cele valoroase cât și cele nevaloroase, ceea ce face că procentul de buruieni să se reducă și deci să îmbunătățească compoziția floristică a pajiștii;
- folosirea uniformă a întregii suprafețe de pășunat, nemaexistând suprafețe subpășunate (cu plante nevaloroase) sau suprapășunate (cu plante valoroase);
- sporește gradul de consumabilitate al plantelor;
- posibilitatea aplicării lucrărilor de îmbunătățire a pajiștilor, inclusiv fertilizare, irigare etc.;
- animalele nu distrug țelina și în consecință nu se declanșează fenomene erozionale;
- obținerea unor producții mai mari la animale (lapte, carne) prin faptul că au la dispoziție tot timpul furajul în cantitatea și de calitate corespunzătoare;
- prevenirea îmbolnăvirii animalelor de parazitoze pentru că în intervalul de 25-30 zile cât animalele lipsesc de pe tarla ouăle și larvele paraziților sunt omorâte de acțiunea razelor solare;
- posibilitatea grupării animalelor pe categorii omogene, ceea ce prezintă mari avantaje din punct de vedere tehnic, economic și organizatoric.

6.5. Căi de acces.

La fiecare corp de pajiște trebuie să existe un drum de acces pe care să poată circula mijloace auto și mecanizate, ca să efectueze în bune condiții, în sezonul primăvară-vară-toamnă, toate transporturile necesare inclusiv pentru mersul animalelor la și de la pășune.

De la drumul principal de acces la corpul de pajiști se vor deschide și amenaja drumuri în continuare, pe cât posibil la toate trupurile de pajiști, iar în interiorul fiecărui trup se vor amenaja drumuri sau căi de acces simple, până la adăposturile de animale, la stâne, la adăpători, depozite de furaje, silozuri etc.

La proiectarea și execuția drumurilor pastorale se ține seama de unele criterii, și anume:

- drumul să servească pe cât posibil mai multor scopuri: pastorale, forestiere, turistice, etc. ;
- să ofere posibilități de acces la o cât mai mare suprafață de pajiști;
- să traverseze cât mai puține vai și paraie, în vederea reducerii volumului lucrărilor de artă, poduri, podete etc. și să evite complet locurile inmlastinate;
- să fie pietruit, de la drumul de legătură până la corpul de pajiști;
- să solicite un cost redus pe fiecare kilometru.

Situația drumurilor de acces pe pășuni

1	CRIVINA T 5 P 57	Drumul de acces pentru animale se află în partea de Nord și Est a pășunii
2	POTIGRAFU T 50 P 530,531,533,	Drumul de acces pentru animale se află în partea de Vest a pășunii

6.6. Construcții zoopastorale și surse de apă.

O lucrare de o deosebită importanță se referă la asigurarea apei pe pășune. Modul de amenajare depinde de sursa de apă. Cel mai indicat este folosirea surselor de apă naturale (râuri, izvoare, fântâni) , care să nu fie poluate.

În general, animalele beau multă apă, cantitățile consumate fiind condiționate de mai mulți factori. Astfel, cu cât animalele sunt mai grele și dau producții mai mari de lapte, vor consuma mai multă apă. De asemenea, consumul de apă este în strânsă legătură cu conținutul de substanță uscată ingerată.

Necesarul de apă pentru adăpatul animalelor pe durata pășunatului diferă în funcție de numărul, specia și categoria de vârstă a animalelor și se calculează pe baza normelor zilnice de consum de apă în vigoare. Pentru fiecare kg de SU ingerată (5 kg MV) consumul zilnic de apă se ridică la 4-6 l la vacile de lapte, 3-5 l la bovinele la îngrășat și 2-3 l de apă la ovine și cabaline. De exemplu pentru o vacă la un consum de 50 kg masă verde trebuie să i se asigure 40-60 l de apă. În general, pentru 1 UVM în sezonul de pășunat este nevoie de 40-50 litri de apă pe zi vara și 25-30 litri în cursul primăverii și toamnei, iar pentru oaia adultă 2-4 l pe cap și zi.

Când adăpatul se face în râuri, trebuie amenajată o porțiune de rău unde animalele să aibă acces fără a se accidenta. Porțiunea respectivă trebuie pietruită pentru a preîntâmpina înmlăștinarea.

Dacă se face adăparea în jgheaburi cu apă permanentă de la izvoare, locul trebuie să fie pietruit și prevăzut cu pantă de asemenea pentru prevenirea înmlăștinării.

La construirea adăpătorilor trebuie să se țină seama de câteva elemente pentru ca adăpatul să se desfășoare în bune condiții și cât mai repede.

Situația actuală a surselor de apă

1	CRIVINA	Are sursa de apă asigurată de un izvor Iazul Morii ce trece prin partea Sud a pășunii
2	POTIGRAFU	Sursa de apă se află în partea de Nord a pășunii

Pe pășunile din UAT GORGOTA nu există construcții zoopastorale.

Date necesare pentru calcularea lungimii adăpătorilor

Specia	Necesar zilnic de apă litri	Lățimea la jgheab		Timpul necesar pentru adăparea unui animal (minute)
		Adăpat pe o latură	Adăpat pe ambele Laturi	
Bovine adulte și cai	40-45	0.5	1.2	7-8
Tineret bovin – cabalin	25-30	0.4	1.0	5-6
Oi și capre	4-5	0.2	0.5	4-5

Tineret ovin	2-3	0.2	0.5	4-5
Porci	8-10	0.2	0.5	4-5

Recomandări

- Verificarea anuală a sursei de apă: fântâni, surse de apă naturale;
- Înainte de a intra cu animalele pe pășune trebuie reparate și dezinfectate adăpătorile (jgheburile);
- Verificarea anuală a sursei de apă (fântâni), ce deservește stănilile;
- Forarea unor fântâni acolo unde este cazul.

7. Descrierea parcelară.

GORGO TA	CRIVINA	T 5 P 57	31,3950	Pășune	Câmpie	Câmpie de tip piemontan, relativ plană
Altitudine: 107-110 mdm, expoziție: 0, înclinație: 1, sol: Aluviosol calcaric gleic proxicalcaric slab gleizat LL/LL pe depozite fluviatile carbonatice.						
Date staționale suplimentare						
Tipul de pajiște		Pajiștile de <i>Festuca valesiaca</i> (păiuș stepic)				
Graminee :	Iarba câmpului, pir, firuță, bărboasă, obsigă, raigras, coada vulpii – 60 %					
Leguminoase	Trifoi roșu, trifoi alb, trifoi galben, ghizdei, trifoi mărunt - 2 %					
Diverse plante:	Coadă șoricelului ,cicoare, păpădie, cimbrisor, morcov sălbatic – 38 %					
Plante dăunătoare și toxice:	Cornuți, rostogol, scai, mentă sălbatică					
Gradul de acoperire cu vegetație a parcelei - 95 %						
Încărcarea cu animale - 0,62 UVM în prezent / 0,97 UVM după lucrări de ameliorare						
Vegetația lemnoasă -						
Lucrări executate: fertilizare, curățire de gunoaie						
Lucrări propuse : combaterea buruienilor și a plantelor neconsumate prin cosiri repetate, distrugerea mușuroaielor, curățarea pajiștei de pietre ,cioate, gunoaie, supraînsămânțări pentru mărirea procentului de leguminoase, plantarea unor perdele de pomi, copaci, arbuști pentru protecție împotriva vânturilor și a zăpezii, umbrare pentru animale, fertilizare cu azot						

UAT	Trupul de pajiște	Parcela descriptivă	Suprafața Ha	Categoria de folosință	Unitate de relief	Configurația
GORGO TA	POTIGRA FU	T 50 P 530,531,533	53,11	Pășune	Câmpie	Câmpie de tip piemontan, relativ plană
Altitudine: 95-100 m, expoziție: 0, înclinație: 1, sol: Aluviosol calcaric proxicalcaric NL/NL pe depozite fluviatile carbonatice.						
Date staționale suplimentare						
Tipul de pajiște		Pajiștile de <i>Festuca valesiaca</i> (păiuș stepic)				
Graminee :	Iarba câmpului, ovâscior, raigras, iarbă de sărătură, pir, bărboasă, coada iepurelui, obsigă aristată – 55 %					
Leguminoase	Trifoi roșu, trifoi alb, trifoi mărunț, trifoi galben, ghizdei, coroniște - 7 %					
Diverse plante:	Coada șoricelului, cicoare, păpădie, cimbrisor, morcov sălbatic, pătlagină, troscot, ștevia stânelor, jaleș, rogoz – 38 %					
Plante dăunătoare și toxice:	Cornuți, rostogol, scai, mentă sălbatică, mușetel, spini					
Gradul de acoperire cu vegetație a parcelei - 95 %						
Încărcarea cu animale - 0,62 UVM în prezent / 0,27 UVM după lucrări de ameliorare						
Vegetația lemnoasă -						
Lucrări executate: fertilizare, curățire de gunoaie						
Lucrări propuse : combaterea buruienilor și a plantelor neconsumate prin cosiri repetate, distrugerea mușuroaielor, curățarea pajiștei de pietre ,cioate, gunoaie, supraînsămânțări pentru mărirea procentului de leguminoase, plantarea unor perdele de pomi, copaci, arbuști pentru protecție împotriva vânturilor și a zăpezii, umbrare pentru animale, fertilizare cu azot						

FIȘA SOLURILOR

Tabel 2.1.

* UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 2/2

Denumirea: Preluvosol roscat LA/LA pe luturi loessoide

Profile/Sondaje: 129

Judetul: PRAHOVA Teritoriul administrativ: GORGOTA

Răspândirea: _____

Aspectul suprafeței terenului: suprafața cvasiorizontală

Condiții naturale în care apare: câmpie -pantă 1%, Q₆ 5 - 10,1 m

Principalele soluri cu care se asociază: _____

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont Aop 0-20 cm, culoare brun roscat, structura grauntoasă, textură luto-argiloasă, fără efervescentă, slab compact, fin poros, uscat;

Orizont Ao 20-40 cm, culoare brun roscat, structura grauntoasă, textură luto-argiloasă, fără efervescentă, slab compact, fin poros, reavan;

Orizont AB 40-50 cm, culoare brun roscat, structura poliedrică mică, textură luto-argiloasă, fără efervescentă, compact, fin poros, reavan;

Orizont Bt 50-100 cm, culoare brun roscat, structura masivă, textură luto-argiloasă, fără efervescentă, foarte compact, fin poros, jilav;

Orizont B/C 100-140 cm, culoare brun roscat, structura masivă, textură luto-argiloasă, fără efervescentă, foarte compact, fin poros, jilav;

Proprietăți chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonați %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Textură Simbol
---------------------------	----	----------------	------------	--------------------	------------------------	-------------------------	-------------	-------------------

5-15	6.45	-	1.92	0.097	34.0	220.0	34.8	LA
40-50	6.80	-	1.44	0.071	8.2	146.0	37.7	LA
80-90	7.00	-	-	-	-	-	37.3	LA

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuate, drenaj global): Drenaj global slab

Tabel 2.1.

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 3/3

Denumirea: Preluvozol roscat LA/LA pe luturi loessoide, slab erodat

Profilul/Sonda: 139

Judetul: PRAHOVA Teritoriul administrativ: GORGOTA

Răspândirea: _____

Aspectul suprafeței terenului: versant uniform scurt

Condiții naturale în care apare: campie -pantă 1%, $Q_7 > 10,1$ m

Principalele soluri cu care se asociază: _____

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont Aop 0-20 cm, culoare brun roscat, structura grauntoasa, textura luto-argiloasa, fara efervescenta, slab compact, fin poros, uscat;

Orizont AB 20-40 cm, culoare brun roscat, structura poliedrica mica, textura luto-argiloasa, fara efervescenta, compact, fin poros, reavan;

Orizont Bt 40-90 cm, culoare brun roscat, structura masiva, textura luto-argiloasa, fara efervescenta, foarte compact, fin poros, jilav;

Orizont B/C 90-120 cm, culoare brun roscat, structura masiva, textura luto-argiloasa,

fara efervescenta, foarte compact, fin poros, jilav;

Proprietati chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Textură Simbol
5-15	6,6*		0,78	0,040	6,4	136	34,8	LA
40-50	6,5		0,96	0,048	8,7	146	37,5	LA
80-90	6,45						38,7	LA

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuate, drenaj global): Drenaj global slab, alunecari semistabilizate in valuri

Tabel 2.1.

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 9/9

Denumirea: Aluviosol calcaric gleic proxicalcaric foarte puternic gleizat LA/LA pe luturi loessoide

Profile/Sondaje: 63

Judetul: PRAHOVA Teritoriul administrativ: GORGOTA

Răspândirea: _____

Aspectul suprafeței terenului: ses aluvial jos

Conditii naturale în care apare: campie -pantă 1% , Q₃ 1.01 – 2.0 m

Principalele soluri cu care se asociază: _____

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice si fizice:

Orizont Aop 0-20 cm, culoare galbuie bruna, structura modificata, textura luto-argiloasa, efervescenta puternica, slab compact, fin poros, reavan;

Orizont Ao 20-30 cm, culoare galbuie cu pete ruginii-vineti, structura grauntoasa, textura luto-argiloasa, efervescenta puternica, slab compact, fin poros, jilav;

Orizont ACGo 30-40 cm, culoare galbuie cu pete ruginii-vineti, structura slab exprimata, textura luto-argiloasa, efervescenta foarte puternica, slab compact, fin poros, jilav;

Orizont CGo 40-70 cm, culoare vinetie, nestructurat, textura lutoasa, efervescenta puternica, slab compact, poros, umed

Orizont CGr 40-70 cm, culoare vinetie, nestructurat, textura nisipo-lutoasa, efervescenta puternica, slab compact, poros, umed

Proprietati chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Textură Simbol
5-15	8.25	8.70	1.68	0.085	7.5	156.0	36.1	LA
30-40	8.25	13.40	1.50	0.074	6.8	132.0	36.6	LA
50-60	8.30	9.20	-	-	-	-	27.4	LL
70-80	8.30	10.2	-	-	-	-	9.9	NL

A

lte caracteristici (processe antropice, pedogenetice actuate, drenaj global): Drenaj global slab, gleizare foarte puternica, inundabilitate

Tabel 2.1.

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 11/11

Denumirea: Regosol calcaric proxicalcaric LA/LA pe luturi argiloase moderat erodat

Profile/Sondaje: 56

Judetul: PRAHOVA Teritoriul administrativ: GORGOTA

Răspândirea: _____

Aspectul suprafeței terenului: versant uniform scurt

Conditii naturale în care apare: campie -pantă 22% , Q₇ > 10.1 m

Principalele soluri cu care se asociază: _____

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice si fizice:

Orizont Aop 0-20 cm, culoare brun galbuie, structura grauntoasa, textura luto-argiloasa.

Efervescenta slaba, slab compact, fin poros, uscat;

Orizont A/C 20-30 cm, culoare galbuie bruna, structura slab exprimata, textura luto-argiloasa, efervescenta slaba, slab compact, fin poros, reavan;

Orizont C1 30-75 cm, culoare roscata, nestructurat, textura luto-argiloasa, efervescenta foarte puternica, compact, fin poros, jilav;

Orizont C2 75-120 cm, culoare roscata, nestructurat, textura luto-argiloasa, efervescenta excesiva, compact, fin poros, jilav;

Proprietati chimice:

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Textură Simbol
5-15	7.95	2.30	2.40	0.121	56.0	545.0	37.6	LA
45-55	8.15	11.50	0.96	0.047	38.3	468.0	34.7	LA
80-90	8.25	14.60	-	-	-	-	33.1	LA

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuate, drenaj global): Drenaj global slab

Tabel 2.1.

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 13/13

Denumirea: Aluviosol calcaric gleic entic proxicalcaric moderat gleizat NL/NL pe pietrisuri fluviatele

Profile/Sondaje: 133

Judetul: PRAHOVA Teritoriul administrativ: GORGOTA

Răspândirea: _____

Aspectul suprafeței terenului: ses aluvial jos

Condiții naturale în care apare: câmpie -pantă 1% . Q₃ 1.01 – 2.0 m

Principalele soluri cu care se asociază: _____

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont Ap 0-20 cm, culoare galbuie, slab structurat, textura nisipo-lutoasa,

Efervescenta foarte puternica, slab compact, afanat, uscat;

Orizont A/C 20-35 cm, culoare galbuie, nestructurat, textura nisipo-lutoasa,

Efervescenta foarte puternica, slab compact, afanat, reavan;

Orizont CGo 35-70 cm, culoare galbuie cu pete ruginii vinetii, nestructurat, textura nisipo-

lutoasa, efervescenta foarte puternica, slab compact, jilav;

Orizont CR 70-90 cm, culoare galbuie cu pete ruginii vinetii, nestructurat, textura

nisipoasa cu schelet 30%, efervescenta foarte puternica, compact, jilav;

Orizont R – pietrisuri fluviatile

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Textură Simbol
0-10	8,15	12	0,90	0,047	6,8	132	8,5	NL
30-40	8,55	15,6	0,42	0,020	6,3	118	8,5	NL
80-90	8,45	11,2					4,6	NN

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuate, drenaj global): Drenaj global bun, inundabilitate

Tabel 2.1.

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 14/14

Denumirea: Aluviosol calcaric gleic entic proxicalcaric moderat gleizat LN/NL pe depozite fluviatile

Profile/Sondaje: 62

Judetul: PRAHOVA Teritoriul administrativ: GORGOTA

Răspândirea: _____

Aspectul suprafeței terenului: ses aluvial jos

Condiții naturale în care apare: campie -pantă 1%, Q₃ 1,01 – 2,0 m

Principalele soluri cu care se asociază: _____

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont Ap 0-20 cm, culoare galbuie bruna, slab structurat, textura luto-nisipoasa,

Efervescenta slaba, slab compact, afanat, uscat;

Orizont Ao 20-30 cm, culoare galbuie, nestructurat, textura luto-nisipoasa,

Efervescenta slaba, slab compact, afanat, reavan;

Orizont A/C 30-40 cm, culoare galbuie, nestructurat, textura nisipo lutoasa,

Efervescenta evidenta, slab compact, reavan;

Orizont C 40-90 cm, culoare galbuie, nestructurat, textura nisipo-lutoasa, Efervescenta evidenta, slab compact, jilav;

Orizont CGo 90-120 cm, culoare galbuie cu pete ruginii vinetii, nestructurat, textura nisipo-lutoasa, Efervescenta evidenta, slab compact, jilav;

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Textură Simbol
0-10	8,15	12	0,90	0,047	6,8	132	8,5	NL
30-40	8,55	15,6	0,42	0,020	6,3	118	8,5	NL
80-90	8,45	11,2					4,6	NN

A
l
t
e

caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuate, drenaj global): Drenaj global bun, inundabilitate

Tabel 2.1.

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 15/15

Denumirea: Aluviosol calcaric proxicalcaric NL/NL pe depozite fluviatile carbonatice

Profile/Sondaje: 114M

Judetul: PRAHOVA Teritoriul administrativ: GORGOTA

Răspândirea: _____

Aspectul suprafeței terenului: ses aluvial înalt

Condiții naturale în care apare: câmpie -pantă 1% , Q₃ 3.01 – 5.0 m

Principalele soluri cu care se asociază: _____

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont Ap 0-20 cm, culoare galbuie brună, slab structurat, textură nisipo lutoasă, Efervescentă slabă, slab compact, afanat, uscat;

Orizont Ao 20-30 cm, culoare galbuie, nestructurat, textură nisipo lutoasă, Efervescentă slabă, slab compact, afanat, reavan;

Orizont A/C 30-40 cm, culoare galbuie, nestructurat, textură nisipo lutoasă, Efervescentă evidentă, slab compact, reavan;

Orizont C 40-90 cm, culoare galbuie, nestructurat, textură nisipo-lutoasă, Efervescentă evidentă, slab compact, jilav;

Orizont CGo 90-120 cm, culoare galbuie, nestructurat, textură nisipo lutoasă, efervescentă evidentă, slab compact, jilav;

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuate, drenaj global): Drenaj global bun

Tabel 2.1.

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 16/16

Denumirea: Aluviosol calcare proxicalcaric LL/LL pe depozite fluviatile carbonatice

Profile/Sondaje: 71

Judetul: PRAHOVA Teritoriul administrativ: GORGOTA

Răspândirea: _____

Aspectul suprafeței terenului: ses aluvial înalt

Condiții naturale în care apare: câmpie -pantă 1%, Q₆ 5,01 – 10,0 m

Principalele soluri cu care se asociază: _____

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont Ap 0-20 cm, culoare brun galbuie, structura grauntoasă, textură lutoasă, efervescentă slabă, slab compact, afanat, poros, uscat;

Orizont Ao 20-35 cm, culoare brun galbuie, structura grauntoasă, textură lutoasă, efervescentă slabă, slab compact, afanat, poros, uscat;

Orizont A/C 35-45 cm, culoare galbuie, nestructurat, textură lutoasă, efervescentă evidentă, slab compact, poros, reavan;

Orizont C 45-120 cm, culoare galbuie, nestructurat, textură lutoasă, efervescentă foarte puternică, slab compact, jilav;

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Textură Simbol
0-10	8.05	3.10	2.28	0.113	12.5	164.0	31.6	LL
25-35	8.10	4.20	1.32	0.065	7.6	122.0	28.5	LL
60-70	8.20	12.5	-	-	-	-	27.8	LL
90-100	8.20	11.90	-	-	-	-	25.3	LL

A
l
t
e

caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuate, drenaj global): Drenaj global bun

Tabel 2.1.

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 17/17

Denumirea: Aluviosol calcaric proxicalcaric LA/LA pe depozite fluviatile carbonatice

Profile/Sondaje: 2

Judetul: PRAHOVA Teritoriul administrativ: GORGOTA

Aspectul suprafeței terenului: ses aluvial înalt

Condiții naturale în care apare: câmpie -pantă 1% , Q₅ 3,01 – 5,0 m

Principalele soluri cu care se asociază: _____

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont Ap 0-20 cm, culoare brun galbuie, structura grauntoasa, textura luto argiloasa,

efervescenta slaba, slab compact, afanat, poros, uscat;

Orizont Ao 20-40 cm, culoare brun galbuie, structura grauntoasa, textura luto argiloasa, efervescenta slaba, slab compact, afanat, poros, uscat;

Orizont A/C 40-50 cm, culoare brun galbuie, nestructurat, textura lutoasa, efervescenta evidenta, slab compact, poros, reavan;

Orizont C1 50-90 cm, culoare galbuie, nestructurat, textura lutoasa, efervescenta foarte puternica, slab compact, jilav;

Orizont C2 90-120 cm, culoare galbuie, nestructurat, textura lutoasa, efervescenta excesiva, slab compact, jilav;

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Textură Simbol

5-15	7.65	3.20	1.56	0.079	18.8	174.0	33.4	LA
30-40	7.80	3.20	1.38	0.068	9.8	160.0	33.8	LA
60-70	8.00	13.70	-	-	-	-	22.6	LL
90-100	7.85	16.90	-	-	-	-	22.2	LL

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuate, drenaj global): Drenaj global slab

Tabel 2.1.

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 19/19

Denumirea: Aluviosol calcaric gleic proxicalcaric slab gleizat LL/LL pe depozite fluviatile carbonatice

Profile/Sondaje: 17

Judetul: PRAHOVA Teritoriul administrativ: GORGOTA

Răspândirea: _____

Aspectul suprafeței terenului: ses aluvial înalt

Condiții naturale în care apare: câmpie -pantă 1% , Q₄ 2,01 – 3,0 m

Principalele soluri cu care se asociază: _____

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont Ap 0-20 cm, culoare brun galbuie, structura grauntoasă, textură lutoasă, efervescentă foarte puternică, slab compact, afanat, poros, uscat;

Orizont Ao 20-30 cm, culoare brun galbuie, structura grauntoasă, textură lutoasă, efervescentă foarte puternică, slab compact, afanat, poros, uscat;

Orizont A/C 30-45 cm, culoare galbuie, nestructurat, textură lutoasă, efervescentă excesivă, slab compact, poros, reavan;

Orizont C 45-120 cm, culoare galbuie, nestructurat, textura lutoasa, efervescenta excesiva, slab compact, jilav;

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Textură Simbol
0-10	7.95	12.0	2.10	0.104	31.0	220.0	29.4	LL
20-30	8.05	12.0	2.04	0.101	12.4	184.0	31.1	LL
35-45	8.25	15.2	1.38	0.068	5.5	122.0	32.8	LL
80-90	8.05	15.0	-	-	-	-	-	LL

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuate, drenaj global): Drenaj global bun

Tabel 2.1.

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 20/20

Denumirea: Aluviosol calcaric gleic proxicalcaric slab gleizat LA/LA pe depozite fluviatile carbonatice

Profile/Sondaje: 4

Judetul: PRAHOVA Teritoriul administrativ: GORGOTA

Răspândirea: _____

Aspectul suprafeței terenului: ses aluvial înalt

Condiții naturale în care apare: campie -pantă 1%, Q₄ 2,01 – 3,0 m

Principalele soluri cu care se asociază: _____

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice și fizice:

Orizont Ap 0-20 cm, culoare brun galbuie, structura grauntoasa, textura luto-argiloasa.

efervescenta slaba, slab compact, afanat, poros, uscat;

Orizont Ao 20-35 cm, culoare brun galbuie, structura grauntoasa, textura luto-argiloasa, efervescenta slaba, slab compact, afanat, poros, uscat;

Orizont A/C 35-45 cm, culoare galbuie, nestructurat, textura luto-argiloasa, efervescenta slaba, slab compact, poros, reavan;

Orizont C 45-120 cm, culoare galbuie, nestructurat, textura luto-argiloasa, efervescenta excesiva, slab compact, jilav;

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Textură Simbol
5-15	7.90	2.50	2.40	0.121	18.2	274.0	41.4	LA
35-45	8.00	3.80	2.16	0.107	19.6	250.0	38.5	LA
80-90	8.10	12.0	-	-	-	-	42.6	LA

A
l
t
e

caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuate, drenaj global): Drenaj global slab

Tabel 2.1.

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 23/23

Denumirea: Aluviosol calcaric gleic proxicalcaric moderat gleizat AL/AL pe depozite fluviatile

Carbonatice

Profile/Sondaje: 50

Judetul: PRAHOVA Teritoriul administrativ: GORGOTA

Răspândirea: _____

Aspectul suprafeței terenului: ses aluvial înalt

Conditii naturale în care apare: câmpie -pantă 1%, Q₄ 2.01 – 3.0 m

Principalele soluri cu care se asociază: _____

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice si fizice:

Orizont Ap 0-20 cm, culoare brun galbuie, structura grauntoasa, textura argiloasa, efervescenta evidenta, slab compact, afanat, poros, uscat;

Orizont Ao 20-30 cm, culoare brun galbuie, structura grauntoasa, textura argiloasa, efervescenta evidenta, slab compact, afanat, poros, uscat;

Orizont A/C 30-40 cm, culoare galbuie, nestructurat, textura argiloasa, efervescenta evidenta, compact, fin poros, reavan;

Orizont CGo1 40-80 cm, culoare galbuie cu pete ruginii vinetii, nestructurat, textura argiloasa, efervescenta puternica, compact, jilav;

Orizont CGo2 80-120 cm, culoare galbuie cu pete ruginii vinetii, nestructurat, textura luto-argiloasa, efervescenta excesiva, compact, jilav;

Adâncime orizont cm	pH	Carbonati %	Humus %	Azot total %	Fosfor mobil ppm	Potasiu mobil ppm	Argilă %	Textură Simbol
0-10	8.0	6.70	2.58	0.128	16.8	350.0	56.8	AL
30-40	8.05	6.70	1.62	0.080	8.4	274.0	50.9	AL
50-60	8.10	9.60	-	-	-	-	52.0	AL
80-90	8.15	14.20	-	-	-	-	34.5	LA

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuate, drenaj global): Drenaj global slab

8. Descrierea vegetației forestiere - nu e cazul

9. Diverse

9.1. Data intrării în vigoare a amenajamentului; durata acestuia

10 ani, de la data aprobării în Consiliul Local al Comunei Gorgota.

9.2. Colectivul de elaborare a prezentei lucrări

Este prezentat la începutul lucrării.

9.3. Hărțile ce se atașează amenajamentului

Sunt anexate.

9.4. Evidența lucrărilor executate anual pe fiecare parcelă.

Se vor prezenta lucrările efectuate în fiecare an, pe fiecare parcelă, conform tabelului 9.

9.4. Evidența lucrărilor executate anual pe fiecare parcelă

Tabelul 9

Parcela	Suprafața	Combaterea buruienilor și vegetației lemnoase		Strângerea cioatelor, pietrelor și nivelarea mușuroaielor		Grăpatul pajiștilor		Amendarea pajiștilor		Supraînsămânțarea sau reînsămânțarea pajiștilor		Fertilizarea*) pajiștilor	
		Perioada/ Anul	Suprafața	Perioada/ Anul	Suprafața	Perioada/ Anul	Suprafața	Perioada/ Anul	Suprafața	Perioada/ Anul	Suprafața	Perioada/ Anul	Suprafața

BIBLIOGRAFIE

P. BURCEA, V. PANAIT, V. POPESCU, V. BRATU – Producerea și conservarea furajelor, Editura didactică și pedagogică București 1981 ;

A. IGNAT – Bazele producerii furajelor. Editura didactică și pedagogică București 2000:

IACOB T., VINȚU V., 2000 — Tehnologia producerii și conservării furajelor, Editura Ion Ionescu de la Brad, Iași.

Ordin nr. 544 din 21 iunie 2013 - Metodologia de calcul al încărcăturii optime de animale pe hectar de pășiște, emis de MINISTERUL AGRICULTURII DEZVOLTĂRII RURALE (act publicat în monitorul oficial nr. 386 din 28 iunie 2013).

PROF. UNIV. DR. VASILE VINȚU -2003 „CULTURA PAJIȘTILOR ȘI A PLANTELOR FURAJERE

Marușca T., 1978 – *Îmbunătățirea prin reînsămânțare a pășiștilor degradate*, MAIA, Redacția de propagandă tehnică agricolă, București

T. MARUȘCA, V. MOCANU, V. CARDASOL, I. HERMENEAN, V. ADRIAN BLAJ, O. GEORGETA, T. MONICA ALEXANDRINA – Ghid de producere ecologică a furajelor de pășiști montane.

Motcă Gh., Oancea I., Geamănu Lidia-Ivona, 1994 – *Pășiștile României, Tipologie și tehnologie*, Ed. Tehnică Agricolă, București

Beldie Al., 1977-1979 - *Flora României. Determinator ilustrat al plantelor vasculare*, Vol. I, II, Ed. Academiei RS România

Anghel Gh., Bărbulescu C., Burcea P., Grîncanu A., Niedemaier K., Samoilă Z., Vasiliu V., 1967 – *Cultura pășiștilor*, Ed. Agro-silvică de Stat, București

Dragomir N., 2005 – *Pășiști și plante furajere. Tehnologii pentru cultivare*, Ed. Eurobit, Timișoara

MADR. – Ghid pentru întocmirea amenajamentelor pastorale

Florin Filipescu – etajul bioclimatic

Bibliografie selectivă - OSPA

- INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU PEDOLOGIE ȘI AGROCHIMIE, 1987 - Metodologia elaborării studiilor pedologice (volumul I, II, III), București.
- INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU PEDOLOGIE ȘI AGROCHIMIE, 2012 - Sistemul Român de Taxonomie a Solurilor (SRTS), Ed. SITECH, Craiova.
- INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU PEDOLOGIE ȘI AGROCHIMIE, 2009 - Ghid pentru descrierea în teren a profilului de sol și a condițiilor de mediu specifice, Ed. SITECH, Craiova.
- INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU PEDOLOGIE ȘI AGROCHIMIE, 1981 - Instrucțiuni privind executarea studiilor agrochimice, București.
- INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU PEDOLOGIE ȘI AGROCHIMIE, 2012 - Metodologia de realizare și interpretare a bazelor de date ale unităților de sol-teren (BDUST) la nivel național și județean, București.
- MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE, 2011 - Ordinul 278/9.XII.2011, Monitorul Oficial al României, București.
- MINISTERUL MEDIULUI SI GOSPODĂRII APELOR, 2005 - COD DE BUNE PRACTICI AGRICOLE pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole-revizuit în luna noiembrie 2005, București.
- MINISTERUL MEDIULUI ȘI SCHIMBĂRIILOR CLIMATICE, 2013 - DECIZIA nr. 221983/GC/12.06.2013 privind "PROGRAMUL DE ACȚIUNE pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole", București.
- C. HERA, Z. BORLAN, 1980 - Ghid pentru alcătuirea planurilor de fertilizare, Ed. Ceres, București.
- GHEORGHE BUDOI, 2004 - Tratat de agrochimie (volumul I), Ed. Sylvi, București.
- GHEORGHE BUDOI, 2001 - Agrochimie (volumul II), Ed. Didactică și Pedagogică, R.A., București.
- M. MIRCEA, I. LEONARD, 2009 - Bonitarea terenurilor agricole, Ed. Do-MinoR, București.
- G. BLAGA, L. PAULETTE, S. UDRESCU, F. FILIPOV, I. RUS, D. VASILE. 2008 - Pedologie, Ed. Mega, Cluj-Napoca.
- U.S.A.M.V, 2003 - Tractoare și mașini agricole (partea a II-a), București.
- T. MARUȘCA, V. MOCANU, V. CARDAȘOL, I. HERMENEAN, V. A. BLAJ, G. OPREA, M. A. TOD, 2010 - GHID de producere ecologică a furajelor de pajiști montane, Ed. UNIVERSITĂȚII TRANSILVANIA, Brașov.

T. MARUȘCA, V. A. BLAJ, M. RUSU, 2012 - Tehnologii de creștere a valorii pastorale pentru pajiștile montane, București.

L. GEAMĂNU, N. DINCĂ, 2004 – Pratoologie și cultura plantelor furajere (lucrări practice), București.

V. MUTIHAC, L. IONESI, 1974 – Geologia României, Ed. Tehnică, București.

G. NICULESCU, I. VELCEA, 1973 – Județul Prahova, Ed. Academiei RSR, București.

COMITETUL DE STAT AL APELOR INSTITUTUL METEOROLOGIC, 1966 – Atlasul climatologic al RSR, București.

OSPA PLOIEȘTI, 2014 – PLANUL LOCAL DE ACȚIUNE pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole, Ploiești

